eccleſia ꝑſcripſiſſe. eſt ne intẽtio mea iure cõmũi fundata certe nõ. hic ergo ꝑſcribenti ſufficit bona fides. q2 licet illa ꝑſcriptio ſit cõtra ius meũ. nõ tñ cõtra ius cõe. notabiliter enĩ ſp̄ habes hoc verbũ ius cõe. ſecus enim in iure puato. pone ergo ꝑſcripſi cõtra puilegiatũ. priuilegiatus agit cõtra me. oppono ꝑſcriptionẽ. habebo ne neceſſe ꝓbare titulum. certe non. quia ille non iure cõi ſ3 ſpeali fundat intentionẽ ſuã

Idẽ ſi cõtra eum q̃ cõtra me ꝑſcripſerat ꝑſcribo et idem in ſimilibus. cõclude igit̃. ꝙ vbi petitor fundat intentionem ſuã de iure cõi tũc preſcribens habet ꝓbare titulũ. alias nõ. niſi preſumptõ faciat cõtra ipſum et ſm hoc poſſem9 dicere. ꝙ qñ vna eccleſia petit decimas ab alia eccleſia q̃s poſſidet in tercia ꝓchia ꝙ ibi ſufficiat ꝑſcribẽti bonã fidẽ ꝓbare. q2 licet ius cõmune faciat contra preſcribentem. non tamẽ facit ꝓ petente. et ſic forte poſſet intelligi decre. s. e. ad aures. ſm illos qui dicunt ꝙ p̄ illã decre. ſufficiebat olim bona fides. et facit ad hoc. ff. ſi ſerui. vẽ.

nõ ſufficit ſ3 eſt neceſſari9 titulus qui poſſeſſori cauſam tribuat ꝑſcribẽdi. niſi tanti tp̄is allegetur ꝑſcriptio cuius cõtrarij memoria nõ exiſtat. Idem.

Si qui exigẽtib9 culpis vel exceſſib9 ab eiſdẽ cõmiſſis bonis q̃ a romana vel alijs tenent eccleſijs ſint p̄ ſniã3 vel ip̄o iure priuati ſtatuimus ut in apph̄endendis vel occupandis poſtea qñcũq3 bonis eiſdẽ null9 licet leges humane ſup hoc alia tp̄a ſtatuere videãt̃ ipſis ecc̃iis tp̄is lapſus obſiſtat niſi cõtra ip̄a3 ro. ec. cẽtenaria vel cõtra ecc̃ias alias

.l. loci. §. ul. vbi dicit̃ ꝙ ſi dom9 mea q̃ eſt iuxta te et ſeruum debet ſeruitutẽ ſeyo altius nõ tollẽdi te inuito altius tollam. nam licet nõ habeã ius tollẽdi ꝓpter ſeruitutẽ ſey tu tamẽ nõ habes ius ꝓhibẽdi. ſupdcã vera niſi ſit tãti temporis preſcriptõ ⁊c. ut ſeq̃t̃ ⁊quiritur ꝙ ſit iuſtus titu⁊

a ¶ Cauſam tribuat. nõ enĩ re⁊ lus talis qui dominium tribuat. ad hoc. s. e. veniens. q2 q͛ meum ẽ ex vna cauſa. ⁊c. de fi. inſtru. inter dilectos. ſ3 aliq̃lis titulus dat cauſã preſcribẽdi. de q̃ dic ut. s. e. ſi diligẽti. ⁊id q͛ dixit de ti

b ¶ Niſi. iſtud niſi venit exceptiue. ad⁊ tulo. non ad id q͛ dixit de fide. q2 nõ ꝓdeſſet talis preſcriptõ cũ mala fide. nulla enim antiqua dieꝝ poſſeſſio ⁊c. s. e. vigilanti. et

c ¶ Memoria. no. ꝓ hijs q̃ no. hec. io. ⁊ oſt. s. d͛ .c. vl. x. ſig. ſup quibuſdã. ꝯcor. ff. de ꝓba. ſi arbiter. lxv. diſt. mos antiquus. ff. de aq̃ co. ⁊ eſti. l. hoc iure. §. duct9 aq̃. .iij. q. vi. hoc quippe. ff. de aq̃ plu. ar. l. i. §. vl. ſ3 quõ ꝓbabit̃ tanti tp̄is preſcriptio. dico ſm hoſt. q̃ hoc no. de x. ſig. quid p̄ nouale. q͛ dicẽt teſtes preſcribẽtis ſi talẽ habent cõſciã3 ꝙ ſp̄ viderunt ⁊ audierũt ita eſſe. nec vnq̃ viderunt uel audierũt cõtrarium et ꝙ cõĩs eſt et ſp̄ fuit opinio ꝙ ſic fuerit. et non extat cõtrarij vel initij memoria. ſi aũt cõtra hoc aduerſari9 ꝓbare velit ſ3 teſtes ſui ſi de ipſoꝝ eſſet cõſciẽtia deberẽt dicere ꝙ viderũt tali tp̄e cõriũ. ⁊ audiert̃ a ſuis ſupiorib9 cõtrariũ fuiſſe. q̃d ergo ſi vtraq3 pars ꝓbat. tũc ꝑferent̃ teſtes magis idonei. et q̃ dicũt aptiora .s. de teſ. in nr̃a. vbi d͛ hoc. ⁊ ſic illi q̃ dicũt ſe vidiſſe cõtrariũ dñent ꝑferri. cũ alij ſatagãt negatiuã. vi. q. vl. actoꝝ.

Si cũ filij9 ⁊tib9. Priuatis ipſo iure vel p̄ ſniã3 bonis qui exigen⁊ minis que tenet a romana vel alijs eccleſijs mioꝝ illa ſpacio. c. ãnoꝝ cõtra romanã. vel. xl. cõtra alias nõ ꝑſcribit. filij aũt hereticoꝝ qui catholici putabant̃ bona pñna cõtra romanã et alias eccleſias ꝑſcribit ſpacio. xl. an. et idem in extraneis.

e ¶ Tenẽt. in feudũ vel alio modo. ut. j. dicam.

q̃dragenaria preſcriptio legitime ſit cõpleta. ¶ Si poſt mortẽ hereticoꝝ qui dũ viuerẽt catholici putabant̃ bona ip̄oꝝ a catholicis eoꝝ filijs vł nepotib9 aut extraneis quibuſcumq3 ſpacio. xl. annoꝝ fuerit bona fide poſſeſſa ſancimus eos ſup bonis hmõi etiã a romana ecc̃ia ĩ hoc caſu nõ eſſe vlterius moleſtandos quanq̃ illi quoꝝ bona fuerũt nũc detegãt̃ heretici extitiſſe. Inno. .iiij. in concilio lugduñ.

De ſentẽtia ⁊ re iudicata.

Cum eterni tribunal iudicis illum reum nõ habeat

f ¶ Per ſniã3. ut q2 ꝓpter ingratitudinem reuocata fuit donatio. s. de dona. c. vl. C. de reuo. do. l. vl. ad idem de pe. ad aures. j. de ſciſma. c. vno.

g ¶ Ipſo iure. pone exemplum. s. de penis. in quibuſdã licet ibi quidam dicant contrarium. ſ. eos p̄ ſententiã ibi priuandos. ad idẽ .s. e. li. de elect. vbi periculũ. §. ipſos in ſuper. et. c. fundamenta. §. ꝙ ſi ſecus. j. de penis. felicis. et .s. de ſen. excõ. ⁊grauẽ. ad fi. in li. feud. de feud͛. nõ ali. im⁊piale. § . preterea. cum ſimilibus.

h ¶ Videantur. ut in aut. de ſanc. epi. .§. ſi quis rapuerit ad fi. ti. p̄ vnã colũnam. colla. ix. vnde fuit tractũ. xxvij. q. .i. ſi q̃s rapuerit. vbi d͛r ꝙ bona corrũpẽtis rapiẽtis vel ſollicitãtis monialẽ vẽdicari dñt monaſterio. ſ3 ſi poſtq̃ crimẽ notũ fuerit neglexerit ecc̃ia p̄ annũ petere tũc applicant̃ fiſco. et facit. ff. de diuer. ⁊ tp̄ali. preſcp̄. l. in oĩbus. et q͛ ibi no. ⁊ria. xvi. q. iij. nẽo. de preſcp̄. ſi diligẽti. et

i ¶ Centena⁊ .c. cũ nobis. et ibi no. qualiter ꝓbet̃ talis preſcp̄tõ. ⁊dragenaria. xvi. q. iij. quas actões. s. de pre

k ¶ Qua⁊ ſcrip. de quarta. et. c. ad aures. cũ ſimilibus.

l ¶ Legitime. s. c. px. ⁊ducãtur tp̄a ſciſmatũ vacatõnũ

m ¶ Completa. ut ſub⁊ hoſtilitatũ. et ſimilia. s. e. c. i. et .c. et tranſmiſſa. et. c. cũ nobis. ⁊hec ꝑſcriptõ locũ ñ h3

n ¶ Putabant̃. in alijs igit̃⁊ ad hoc. s. de ꝑſup. nõne.

o ¶ Catholicis. hñ dicit. q2 ſecus ſi eſſent heretici. illi enĩ nihil pñt poſſidere. xxiij. q. vij. p̄ totũ. viij. di. q̃ iure. ergo nec ꝑſcribere. q2 preſcp̄tõ ſine poſſeſſiõe ñ ꝓcedit. s. de ꝓba. ex lr̃is. s. e. cã3. ff. d͛ vſuc. ſine poſſeſſiõe. d͛ re. iu. c. iij.

p ¶ Quibuſcũq3. dũ tñ catholicis. ut. s. ⁊torẽ fuiſſe catholicum. ⁊ ſic

q ¶ Bona fide. credebãt prẽ3 uel teſta⁊ iuſto titulo in ipſos eoꝝ bona trãſiſſe. ⁊quadragenaria

r ¶ In hoc caſu. no. ſpẽalẽ caſũ in quo⁊ preſcp̄tõ currit cõtra ro. ec. et fungit̃ vice aliarũ ecc̃iaꝝ. ſic olim omnes eccleſie gaudebãt priuilegio cẽtũ ãnoꝝ. C. de ſacroſanc. ec. vt int̃ diuinũ. ⁊quo eccleſia vult bona vẽdicare. ſi refe⁊

s ¶ Nũc. ſ. tp̄e⁊ rat̃ ad xbũ detegãt̃. vel tũc. ſ. tp̄e mortis ſue. ſi reſpiciat xbũ extitiſſe. alias ẽ in lr̃a nũc ⁊ clari9

t ¶ Heretici. ſ3 nõne tales dãnant̃. et ipſoꝝ memoria etiam p9 mortẽ. ut hic. et. xxiij. q. ij. c. vl. et. s. de here. ſi q̃s.

ep̄us. ergo ⁊ bona intelligunt̄ eſſe dānata. cum ſint acceſ ſoria ad ꝑſonā. C. de bonis ꝓſcrip. aut̄. bona. et facit qđ no. de cle. ꝯiu. qđ a te. Sꝫ. ſpēale eſt in hoc caſu ꝓpter bo nā fidē ipoꝝ catholicoꝝ heredum. qui tanti tp̄is. ſ. xl. an. ꝓſcriptū ſibi dñium queſierunt. alias locū h̄rent ꝯtraria. nā et ſi aliā rē ecclīaſticā ꝓſcriptibilē bona fide tanto tp̄e poſſediſſent ꝓſcripſiſſent ergo ⁊ iſta bona preſcribent.

Quoniam eter ni. iudex q̄ cōtra iuſti ciam et ꝯtra ꝯſcien tiam aliquid in iu dicio in grauamen partis ꝑ gratiaꝫ fe cerit vel ꝑ ſordes condemnandus eſt parti leſe in extima tionem litis et per annum eſt ſuſpēſus ⁊ ꝑpetuo ſi medio tp̄e ingerat ſe diui nis niſi papa cum ipſo diſpenſet

quē iniuſte iudex ꝯdem nat teſtāte ꝓpheta nec dā nabit eū cū iudicabitur il li. caueant ecclīaſtici iudi ces et prudēter attendāt ut in cauſaꝝ ꝓceſſibꝰ nil vendicet odiuꝫ vel fauor vſurpet timor exulet pre miū aut expectatio ꝑmij iuſticiā nō euertat ſꝫ ſtate ram geſtent in manibꝰ lā ces appendāt equo libra mine ut in oībꝰ q̄ in cauſ agēda fuerint ꝑſertim in cocipiendis ſentētijs ⁊ fe rendis ꝑ oculis habeant ſolū deū illiuſ imitātes ex emplū qui querelas ꝑpl̄i tabernaculū ingreſſus ad dñm referebat ut ſm eiuſ

impiū iudicareꝫ. ſi quiſ au tē iudex ecclīaſticus ordi narius aut etiā delegatus fame ſue ꝓdigus et ꝓprij ꝑſecutor honoris ꝯtra cō ſciam et ꝯtra iuſticiam in grauamē ꝑtis alterius in iudicō q̄cq̄ fecerit ꝑ grāꝫ vel ꝑ ſordes ab executiōe officij ꝑ ānū nouerit ſe ſu ſpenſū ad extimatōeꝫ litiſ parti quam leſerit nihilo minus ꝯdemnādꝰ. ¶ Sci turus ꝙ ſi ſuſpenſione du rante dānabiliter ingeſſe rit ſe diuiſ irregularitatiſ laqueo ſe innodet ſm ca nonicas ſanctiones a qua non niſi ꝑ ſūmū pōtificeꝫ potit liberari ſaluis alijs

b ¶ Eterni. id ē dei patris. ſ. de ſum. tri. c. i. in prin.

c ¶ Tribunal. id ē locus in q̄ ius red ditur. vel vbi ꝓ tri bunali ſedet iudex qui alias forus vo catur. ſ. de ꝟ. ſig. forus.

d ¶ Reum. a reatu nō enī qui accuſat̄ ſtatim reus eſt ſꝫ q̄ ꝯuicit̄ crimīoſus. xv. q. vlti. c. vlti. de ꝟ. ſig. forus.

e ¶ Iudex. humanꝰ id faciens errore vel dolo. ⁊ in eo ꝙ male iudicat nō ē iudex cū nō ſit ī eo iuſticia. xxiij. q. ij. c. i.

f ¶ Condemnat. fuit hoc ſumptū. xi. q. iij. et ſi ad tepuſ. et eſt hoc ideo. quia iudiciū dei innititur veritati q̄ nec fallit nec fallitur. iudicium hominis opinioni que fallit et fallitur. de ſen. ex. a nobis. ij.

g ¶ Propheta. dauid in pſalmo. noli emulari.

h ¶ Damnabit. deus. id ē cū fiet iudiciū de illo. et ſūt

i ¶ Illi. id eſt ꝯtra illū. hec verba. xxiiij. q. iij. nō in ꝑ

¶ Ecclīaſtici. ſeclares nō ligat cū nec pena infe petuū. rius poſita illos ligare poſſit. et facit. ſ. e. li. de elec. indē nitatibus. in fi. cūq3. ſ. de ꝓba. qm̄ contra falſam.

l ¶ Proceſſibꝰ. quibuſ teſti. quotiēs. lxxxvi. di. odio.

m ¶ Odiū priuatū. ſ. de. xxiij. q. iiij. duo iſta.

n ¶ Euertat. hec enim q̄tuor hūanū ſolēt ꝑuertere iudici um. xi. q. iij. quatuor. et veritatē in teſte. ſ. de teſti. quoti ens. et. c. licet ex q̄dā. afferamus. qui enī recte iudicat

o ¶ Staterā. xxiiij. q. i. nō ſtaterā in manu geſtat. x. v. di. omnis qui. et ita magnū iudicabit ut paruū. de iudic. nouit. licꝫ in penis deferat̄ dignitati et ꝑſone. ſ. e. li. de of. del. c. ij. ne. ſic et ꝯtrahentes iuſtas menſuras et

p ¶ Libramī pondera debēt hr̄e. ſ. de ēpt. ⁊ ven. c. ij.

q ¶ Concipiēdis. q̄ ad ſcripturā et ꝓnūciatōem ipſarum

r ¶ Ferēdis. hoc quo ad ꝓlatōeꝫ ꝟbalē. ad hoc. j. c. vlti.

s ¶ Deū. a q̄ ſicut iudicabūt iudicabunt̄. C. de iudi. rem nō nouam. et remetientur in qua menſura fuerint menſi. ut de pe. ⁊ re. cū ex eo. Johannes andree

t ¶ Illius. moyſi. exo. xxij. et. habes idē. xi. q. iij. ſūmope.

u ¶ Ordinarius. fallit in ep̄is q̄ aliqua ſuſpenſionis ca nonis pena non ꝯp̄hendūtur. niſi de ipſis caueatur. j. de ſen. ex. q2 ꝑiculoſū. ⁊. ſ. e. li. de elec. ſi ꝯpromiſſariꝰ. ⁊. hmōi. digꝰs. ſic. ſ. de accu. c. ul. et ſic crudelis eſt etiā

x ¶ Pro ſi ꝯſcie ſue ꝯſidat. xij. q. i. nolo.

y ¶ Et cōtra. nota iſta duo ſic copulata. vtrūq3 enī requi ritur ut locū habe at pena. non enim ſm ꝯſcientiā ſimpli citer iudicare debꝫ ſed informare debꝫ eam ſm allegata et ꝓbata. de hoc. iij. q. vij. iudicet. ſ. de of. dele. paſtoralis. §. quia vero.

z ¶ In grauamen. ecce terciū quod re quiritur ut locū ha beat pena.

a ¶ In iudicio. q̄d de arbitro. nunq̄d hec pena in ipō lo cū habebit. dic ſm goff. et her. ꝙ non. quia de ordinario et delegato tantuꝫ hic cauetur. et eſt hec pena et ſic non ampliāda. de pe. di. i. pene. j. de reg. iur̄. in penis. quod eſt verū ſm hoſt. ſi ſit arbiter compro miſſarius. ſecus ſi in locū ordiarij vl̄ delegati ſuccedat. ad hoc. ſ. de of. dele. ab arbitris. et ea dem ratione dixit hoſti. ꝙ non credit hanc penam in au ditore vel in mero executore locum habere. cum et hij nō ſint iudices. ſ. de of. dele. ſuꝑ queſtionū. §. i. et. §. verū.

b ¶ Vel ꝑ ſordes. hic eſt quartum quod requirit̄ ut locū habeat pena hec. et dicitur fieri ꝑ ſordes ſi ꝓce ꝑcio. ti more. vel odio iudex corruptus ſit. et ideo de hijs fecit ſu perius mentionem.

c ¶ Officij. q̄d de bn̄ficio. dixit hoſt. ꝙ q2 pene ſūt reſtrin gēde. hoc ad bn̄ficia nō extēdit. ſi enī papa hoc voluiſſet id expſſiſſꝫ. de deci. ad audiētiā. ī ſuſpēſiōe aūt hoīs poſſꝫ hr̄e locū ꝙ ſuſpēſus ab officio et a bn̄ficio. huiꝰ dicte no. ꝯtrariū io. xxxij. di. ꝓter hec. ⁊ facit qđ dixi. ſ. e. li. de elc̄. q2 ſepe. et qđ no. de ap. paſtoralis. in fi. plenius in cle. de peñ. cupientes. choādū. ſ. e. li. de elc̄. cupiētes. §.

d ¶ Annū. ex tūc in ceterū. q̄d ſi annus fuerit biſextil̄. dic ut no. lv. di. c. ij. ſ. de ꝟ. ſig. queſiuit. l. vl. et infa mis eſt ut ibi.

f ¶ Cōdēnādus. C. de pe. iu. q̄ ma. iudi. ff. de iudi. ſi filiuſfa. et iure autēticoꝝ ꝯdēnat̄ in triplū ſi ciuilis ſit cā. ſi crimial̄ punit̄ in ꝯfiſcatōe ꝓprie ſubſtātie et in exiliū mittit̄. in aut. ut li. in exor. li. iurēt. §. ſi qs aūt ſi aūt ꝑ imprudentiā iudex male iudicauerit. tenetur ex q̄ ſi maleficio inquantū bonū et equū viſū fuerit iudici. ff. de va. ⁊ extraor. ꝯg. l. ul. inſti. d ob. q̄ ex q̄ſi delic. in prin.

f ¶ Diuinis officijs. nec dixit de bn̄ficijs ſm hoſt.

g ¶ Irregularitatis. de q̄ dicet̄. j. de ſen. ex. cū medicinal̄.

h ¶ A qua. irregularitate. alias a quo. ſcꝫ laqueo.

i ¶ Per ſūmū. ē enī de caſibꝰ reſeruatis. ut. xi. q. iij. ſi q̄s.

ep̄us dānat⁹. ⁊.c.ſe.de ſen.ex.cū illoꝝ.⁊ de hoc de cleri.
ex.ni.clerici. nec mireris ſi de vno delicto plures pe-
g ¶ Infligūt. nas volumus irrogari.dignū eſt eni ⁊c.
⁊ita ꝯtinua.et facit ꝙ no.de iuð.at ſi clerici. in glo. pe.
h ¶ ꝑ.ot.ſ.iudiciū.iuſticiā.officij debitū.hūanā naturā.
q꜡ ꝯtra ꝓximū eſt corrupt⁹.⁊ ſic nec deū timet. nec hoīez
reueretur.et facit.s.de cri.falſi.c.i.
c ¶ Multiplici.et
ſic ſit approbata il-
loꝝ dn̄oꝝ doctoꝝ
legum opīo q̄ dice-
bant in ꝑalle.l.oēs
penas locū hr̄e.
Ad aplīce.dec.
hec ꝑt diuidi
in q̄tuor ꝑncipales
ptes.in ꝑma ꝑmit-
tit diſſenſionē. que
erat inter eccleſiaz
⁊ fredericū impato
rē et oblatiōes per
ecciam ſibi factas.
In ſcḋa q̄ incipit.
ibi.ſʒ licet.dicit ob
latōes nō fuiſſe re-
ceptas p̄ eū. et qua
tuor q̄ faciebāt ad
depoſitionē ei⁹ enu
merat. et quintum
qḋ faciebat ad pri-
uatōez regni ſicilie
In tercia q̄ incipit
ibi.nos itaqʒ.ipſuz
deponit ab impe-
rio fideles abſoluit
fouentes excōicat.
dat licētiam electo
ribus eligendi ſuc-
ceſſorem. vltimo ꝓ
teſtatur ſe ꝓuiſurū
regno ſicilie. et no-
ta primo ꝙ in ſup-
ſcriptōne dicitur.
ſacro p̄ñte concilio
ad mēoriā ſēpitnaz

cōſtōibus que iudicib⁹
male iudicātib⁹ penaſ in
gerūt et infligūt. dignuz
eſt eni ut qui i tot ꝑſumit
offēdere pena multiplici
caſtigetur. Idem ſacro
p̄ñte cōcilio ad memoriā
ſempiternam
Ad aplīce dignitatiſ
⁊ infra.ſane cū dura guer
raꝝ ꝯmotio nōnullaſ ꝓfeſ
ſionis xp̄iane ꝓuinciaſ di
utius afflixiſſet nos ad fre
dericū ꝑcipuū principem
ſecularem hmōi diſſenſio
nis et tribulatōis actorē
a felicis recordatōnis gre
gorio papa ꝑdeceſſore no
ſtro ꝓ ſuis exceſſibus ana
thematiſ vinculo innoda
tū ſpēales nuncios ⁊ ma-
gne auctoritatis viros vi
delicet venerabiles frēs
Io.albañ.⁊ B.ſabinen.
ep̄os ac dilectū filiū guil.
baſilice.xij.aploꝝ ꝑſpite

qḋ dicit de cōcilio potius eſt ad honeſtatē q̄ȝ ad neceſſi
tatē.et ſine ſnīa ꝯcilij ſnīa pape ſufficeret ꝯtra impatorē.⁊
et quēcūqʒ aliū.xv.q.vi.alius.ibi nō. ð ꝙ in ꝯcilio facta
fuerit depoſitio.ip̄e eni hʒ plenitudinē ptātis.ij.q.vi.ð
cetero.s.de vſupal.ad honorē.ſʒ inferiores ꝑlati qui iu-
dicare debēt ſm canones ꝑñtiā ſuoꝝ hr̄e debeāt clericoꝝ
.xv.q.vij.ep̄us nullius.de hijs q̄ fi.a ꝑla. nouit.niſi eſſet
ꝯſuetudo ꝯtraria.s.e.li.de ꝯſue.c.iij.papa vo nō ſubij-
citᷣ canōib⁹.nec ab eis auctoritatē hʒ.ſʒ ecōtra de elc. ſig
nificaſti.ip̄e ergo oēs iudicat et nullus ip̄m.xxij.di. oēs.
.ix.q.iij.§.ſola.et.c.nemo.qḋ aūt dicit de mēoria ſempi
terna nō eſt hic ſpāle.q꜡ oīs ſnīa ē ꝑpetua.et ferᷣ ad rei
memoriā.⁊ etiā infra ad hoc fiūt.i.q.vij.ſaluberrimū.
.xxvij.q.i.oēs femīe.ſʒ q꜡ hoc negociū grauiſſimū erat.et
raro ꝯtigit ſnīam depoſitōis ꝯtra impatorē ferri.ut p̄ h̄
appareat q̄nta ſit auctas et ptās eccl̄e.et ut magis timea
tur eccleſia.merito eſt talis ſnīa memorie ꝯmēdanda. ad
hoc.s.de peñ.in q̄buſdam. ꝉ.de ſciſma.c.vno. de peñ.fe-
e ¶ Precipuū.ꝑt referri ad auctorē.et eē ad p̄n licis.
cipem. f ¶ Exceſſib⁹.id eſt ꝯtumacia exceſſuū. q꜡ ſatiſ-

facere nolebat.xi.q.iij.nēo ep̄oꝝ. lēnitate facta. deq̄
g ¶ Anathematis.excōicatio cū ſo- habetur.xi.q.iij.
nemo. labātur.quaſi feruēter amabāt.ad hoc s.de cu
h ¶ Ze- ſto.cu.c.ij.et tales mitti debēt.q꜡ cū is q̄ diſplī
cet ad intercedendū mittiᷣ irati animus ad deteriora ꝓ
uocatur.iij.q.vij.in grauibus.xlix.di.§.i.
i ¶ Deſtinādos.nō ſolū cum papa legationē iniūgit. ſed
etiā cū inferior ꝑla-
tus canonico ſuo i
vtilitatē eccl̄e ſuſci
pe tenetᷣ ad hoc.iij.
.q.i.nulli. de hoc
.vij.q.i.q꜡ frater.
xvi.q.i.c.nos autē.
hoc verum niſi rati
onabilem excuſatō
nem haberet.ð hijſ
q̄ fi.a ma.ꝑ.ca.c.i.
k ¶ Proponi. credē
dum erat eis. quia
de legatōne appare
bat alias non. C.
de man. ꝑn.l.vna.
vel dic q꜡ cardina-
les ei noti erāt etiā
ſine ſcriptura credi
eis debuit.xcvi.di.
nobiliſſim⁹.vbi de
hoc
l ¶ Nobis.erat ſup
tū de verbis pauli
ad romanos.xi. ad
chorintᷣ.viij.ſi fieri
ꝑt qḋ in nobis eſt
cum omnib⁹ homi-
nibus pacem habē
tes. habes hoc.xi.
.q.iij. inter verba.
ad finem.
m ¶ Pacem. huiuſ
modi iudicium ad
eccleſiaz ſpectat.s.
de iuð.nouit. et no
ta ꝙ eccleſia et qui
libet alius primo

rū cardinalē q̄ ſalutē zela
bantᷣ ip̄ius duximuſ deſti
nandos faciētes ſibi ꝓpo
ni p̄ ip̄os ꝙ nos et fratreſ
noſtri q̄ntū in nobis erat
pacē p̄ oīa ſecum habere
necnō cū oībus hoīb⁹ op
tabamus parati ſibi pacē
⁊ trāq̄llitatē dare ac mū-
do etiā vniuerſo. Et q꜡
ꝑlatoꝝ clericoꝝ oīuqʒ ali
oꝝ quos detinebat capti-
uos et omniū tā clericoꝝ
q̄ȝ laicoꝝ quos ceperat
in galeis reſtitutio pote-
rat eſſe pacis plurimū in-
ductiua cum vt illos re-
ſtitueret cū hoc idē tā ip̄e
q̄ȝ ſui nuncij añq̄ȝ ad apo-
latus vocati eſſemus offi
ciuz ꝓmiſiſſent rogari ab
ip̄ſo et peti fecimus p̄ eoſ
dem ac ꝓponi inſuper ꝙ
ijdez ꝓ nobis parati erāt
audire et tractare pacem
ac etiā audire ſatiſfactōez

debet aduerſarium monere ut ad pacem cum ip̄o veniat.
idem in eo qui agit contra eccleſiam.ij.q.vij. accuſator.
vbi de hoc.ad hoc. C.de pigno.debitores.ſed illud de vr
banitate.ut ibi no.ff.de ſerui.vr.ꝑ.quidā yberus.
n ¶ Mūdo.cuius dn̄s eſt.ix.q.iij.cuncta.et.s. in ꝓhe-
mio hu⁹ libri. ſiſſent.credēdū eſt pape referēti. s.de
o ¶ Promi- teſti.cū a nobis.et dixi.s.de renūci.c.i.
p ¶ Audire.nō ꝑficere vnde habebāt ad inſtar auditoꝝ
referre.s.de off.dele.ſup queſtionū.
q ¶ Corrigere.xxxv.q.ix.ſententiam.et.c.aplīce.s.de re
iudi.cum olim.in aut.de nup. in fine ꝑme colūne.colla.
r ¶ Vocare.de gratia hoc dixit.⁊ ut euitaret oēm .iiij.
ſuſpitionē.ad idē.ij.q.vij.nos ſi ꝯpetēter.⁊c.
s ¶ Tutum.talem locū aſſignare debet iudex.alias loc⁹
eſt appellatōni.etiā ſi ſit ſcriptū.ap.re.s.de app. et pte.
et.xxxiij.q.ij.ſiue de cōiugij.ff.de iudic.ſi locus.
t ¶ Parata.eccleſia nō dixit ſe reuocare.ſed reuocare pa
ratam.et faciunt ad reſponſiones quas faciunt iudices
appellantibus ab interlocutorijs ſuis.de hoc.s.de ap.cū
ceſſante.et.ꝉ.ti.ꝓx.ſi a iudice.

quā facere princeps vellꝫ
de omnibus ꝑ quibꝰ erat
vīclo excōicatōis aſtrictuſ
⁊ offerre.ꝑ. qđ ſi eccīa e/
uꝫ in aliq̄ ꝯtra debitum le
ſerat qđ non credebat pa
ta erat corrigere ac in ſta/
tū debitū reformare ; et ſi
dicerꝫ ip̄e q̄ꝫ in nullo ꝯtra
iuſticiā leſerat eccīam . l'q̄ꝫ
nos eum ꝯtra iuſticiā le/
ſiſſemus pati eramus vo/
care reges ꝑlatos ⁊ princi
pes tā eccīaſticos q̄ꝫ ſecla/
res ad aliquē tutū locuꝫ v
bi ꝑ ſe vel ſolēnes nūcios
ꝯueniret.eratq̄ꝫ parata ec/
cleſia de conſilio ꝯcilij ſibi
ſatiſfacere ſi eum leſiſſet in
aliquo ac reuocare ſnīaꝫ ſi
quā ꝯtra ip̄m iniuſte tuliſ/
ſet et cū oī māſuetudine ⁊
miſcđia quantum cū deo
⁊ honore ſuo fieri poterat
recipe de iniurijs et offen
ſis ipſi eccīe ſuiſq̄ꝫ ꝑ eū ir/
rogatiſ ſatiſfactionē ab ip
ſo volebat.et oēs amicos
ſuos ſibiq̄ꝫ adherentes in
pace ponere plenaq̄ꝫ ſecu
ritate gaudere vt nunquā
hac occaſione poſſent ali/
quod ſubire diſcrimen . ſꝫ
licet ſic apud eum pro pa/
ce paternis monitis et ꝑ/
cum curaremus inſiſtere

lenitate.idem tamen pha
raonis imitatus duriciaꝫ
et obturās more aſpidis
aures ſuas ꝑces hmōi et
monita elata obſtinatione
ac obſtinata elatione de/
ſpexit propter quod non
valentes abſq̄ꝫ graui offē/
ſa criſti eius iniquitates ā
plius tolerare cogimur vr
gente nos conſcientia iu/
ſte animaduertere in eun
dem et vt ad preſens đ ce
teris eius ſceleribus tace/
amus quatuor grauiſſima
que nulla pñt tergiuerſati
one celari ꝯmiſit. ¶ Deie
rauit enim multotiēs pa/
ceꝫ quondam inter eccīaꝫ
et impiū reformataꝫ teme
re violādo ⁊ infra ¶ Per
petrauit ſacrilegiū capi fa
ciēs cardiales ſcē romane
eccīe ac aliarū eccīaꝝ pre/
latos et clīcos religioſos ⁊
ſeculares venientes ad cō
cilium quod idem ꝑdeceſ/
ſor durerat ꝯuocandum ⁊
infra. ¶ De hereſi quoq̄ꝫ
non dubijs et leuibus ſed
difficilibus et euidētibus
argumētis ſuſpectꝰ habet
et infra. ¶ Preter h̄ reg/
nū ſicilie qđ eſt ſpāle patri
monium beati petri. ⁊ J/
dē princepſ ab apoſtolica

a ¶ Miſcđia.xl..di.diſciplina.ꝛc. b ¶ Deo.s.e.pr.
c ¶ Satiſfactionē.quā q̄s ñ tenetur remittere etiā quo ad
deū.rancorē aūt ſic.xc.di.ſi quis ꝯtriſtatus.vbi de hoc.⁊
xxiij.q.iij.ſi is qui.et ibi de hoc. ¶ flagellis duriorē eſſe
d ¶ Volebat.etiam eccleſia ſcꝫ. ctus.nec cōuerti vo
e ¶ Pharaonis.qui monitionibꝰ/ luit.xxij.q.iiij.na
bachodonoſor.in principio.et habes originem . exo.vij.
vſq̄ꝫ ad.xv.⁊ pr̄ di/
ci de frederico im/
peratore qui mag/
nus ſine comparati
one creatus ſine ve
nia damnatus fuit.
ſicut dyabolus de
pe.di.ij.principiū.
f ¶ Aſpidis.incāta
te que aureꝫ alterā
calcat ī terrā alterā
obturat cauda .vt ī
cantationem audi/
re non poſſit.
f ¶ Elata.xvi.q.i.
nos aūt.
g ¶ Grauiſſima.be
ne dixit.qꝛ maxima
cauſa ſubeſſe debu/
it ipatoris depoſiti
oni nec eſt ſimiliſ đ
poſitioni clericorū
qui pro q̄libet mag
no peccato deponi
poſſunt.lxxxi.di.c.
.i.quia vbi maius
ſcādalū et periculū
timetur agendum
eſt benignius.l.di.
vt conſtitueret.cuꝫ
ſuis ſilibꝰ. hoc aūt
inſurgit in depoſiti
one impatoris qui
quaſi ꝑeſt omnibuſ
xp̄ianiſ.vt.vij.q.i.
in apibuſ. Itē clici
miſtrāt ſacra.ſꝫ nō
pīceps.xxi.di.te
nere ꝯtiuerſatōe.
h ¶ Ter/ ꝓbabili
ad idē.s. de coha.
cleri.et mu.c.vl.
i ¶ Deierauit.ꝑiu/
riū crīm eccīaſticuꝫ
eſt.s.đ iuđ.nouit.
.s.e.li.đ fo.ꝯ.c.vl.
et grauiſſimū crīm
in quolibꝫ preſerti
in prelato vl' in pn̄/
cipe cum eoꝝ facta
trahantur ab alijs
in exemplum.s.de vo.magne.et ideo grauius punitur.
xi.q.iij.c.precipue. ¶ te ait.pacē meā do vobis pacē meā
k ¶ Pacē.xp̄us in mor/ relinquo vobis.mathei.x.io.
tiū.facit.xxiij.q.i.niſi bella.non eſt ergo heres xp̄i q̄ pa/
cem eius teſtamento relictā ñ hꝫ.principes autem maxīe
tenentur ad hanc ſeruandam.xxiij.q.i.noli.de treu.⁊ pa.
per totum.in autēt.de pace tenenda in rubro et nigro.

coll'.ix.et q̄ ꝯtra pacem ecclīe ſūt.ſi dignitatē aut cingulū
hñt nudentur eis.xxiij.q.i.qui cōtra pacē. Et ſolent red/
di ſex cauſe ꝓpter q̄s non eſt pax inter homines . Prima
quia non puniuntur maleficia.eccleſiaſtes.viij.quia nō ꝓ
fertur ꝯtra malos ſnīa.ꝛc.ad h̄.s.e.li.đ of.leg.c.i.et.xxiij
q.ij.dñs. Scđa habūdantia tpaliū.geñ.xiij.facta eſt rixa
inter paſtores abraham et loth. Tercia quia non occupa/
mur in pugna con/
tra demones.ad e/
pheſe.v.non ē col/
luctatō aduerſꝰ car
nem. Quarta.qꝛ nō
conſideramꝰ dāna
guerre in qua diui/
tias corpꝰ et aīas ꝑ/
dimꝰ.iere.lvi.fortꝭ
incedit in fortem.
ꝛc. Quinta quia nō
conſideramus du/
bium euentum bel/
li.regum.xij.variuſ
euentus belli.ꝛc. ſe
xta quia non ſerua/
mus precepta dei
nec decimas ſolui/
mus. Iere.iij.yſa.
lviij.vtinam atten/
diſſes mādata mea
ꝛc.xvi.q.i.reuerti/
mini.vnde quod ñ
accipit chriſtus tol
lit fiſcus.xvi.q.vij.
maiores.
l ¶ Sacrilegiū. qđ
eſt etiā crimē eccīa/
ſticum.s.de foro ꝯ/
peten.cum ſit. vbi
de hoc et taliuꝫ ob
lationes recipi pro
hibētur.xvij.q.iiij
minor.xij.q.ij.đ vi
ro et ſacrilegiuꝫ ta
le in captione cleri
corum excommuni/
catōem irrogat.xvij
q.iiij.ſi quis ſuadē
te.etiaꝫ in faciente
per aliuꝫ.de ſentē.
ex.mulieres.in fine
etiam ſi nō irroget
ipſis alias iniuria.
e.t.nuper.
m ¶ Cardinales.
iſtud eſt crimē leſe
maieſtatis.⁊ cōtra
tales ꝓdita eſt no/
ua pena ꝑ decre.j.
de penis.feliciſ.
n ¶ Hereſi.ꝓpter qđ crimen nō ſolum ipator.ſꝫ ꝑꝑ depo/
ni dꝫ.xl.di.ſi ꝑꝑ.ſuſpectus etiā de hereſi ſi ſe ñ purgat. et
ſi ꝑ annum ſic ſteterit et iurare noluerit punitur vt hereti
cus.vt.s.de here.excōicamus.§.i.et.§.ſi qui vero . et eſt
idem in excōicato ob ꝯtumaciam in cauſa fidei.j.de here.
cum contumacia. o ¶ Patrimoniū.xciiij.di.c.i.in fi.xi
q.i.peruenit.x.q.iij.relatum.io.an.

ſede tenebat in feudū iam
ad tantā in clericis ⁊ laicis
exinanitōnē ſeruitutemq̨
redegit q̄d eis pene peni-
tus nihil habentibus ⁊ oī
bus exinde fere probis eie
ctis illos qui remanſerūt
ibidem ſub ſeruili quaſi ↄ
ditōe viuere ac ro. ec. cui⁹
ſunt homīes principalit̄ ⁊
vaſalli offendere multipli
citer ⁊ hoſtiliter impugna
re cōpellit. ¶ Poſſet etiā
merito reprehendi q̄ mil-
le quidē fartorū ānuā pē
ſionem in qua pro eodem
regno ipi eccleſie romane
tenetur per. ix. annos et ā
plius ſoluere p̄termiſit
¶ Nos itaq̨ ſup p̄miſſis
et q̄p pluribus alijs eius ne
fādis exceſſib⁹ cū fratrib⁹
noſtris et ſc̄o concilio deli
beratione prehabita dili-
genti cū ihesu xp̄i vices lz
immeriti teneamus in ter
ris nobiſq̨ in beati petri
perſona ſit dictum. q̄dcū-
q̨ ligaueris ſup t̄rā ligatū
erit ⁊ in celis. memoratuz
p̄ncipē q̄ ſe impio ⁊ regnis
omniq̨ honore et dignita
te reddidit tam indignuz.
quiq̨ ꝓpter ſuas iniquita
tes a deo ne regnet vel im

pet eſt abiectus ſuis liga-
tum peccatis et abiectum
oīq̨ honore ac dignitate
priuatum a dn̄o oſtēdim⁹
denūciamus et nilominus
ſniando priuamus oēs q̄ ei
iuramento fidelitatis te-
nentur aſtricti a iuramen-
to hmōi ppetuo abſoluen
tes auc̄te apoſtolica firmi
ter inhibendo ne quiſq̄ d̄
cetero ſibi tanq̄ imperat-
tori vel regi pareat et intē
dat. decernendo quoſlibz
qui deinceps ei velut im-
peratori vel regi ↄſiliū vel
auxiliū p̄ſtiterint ſeu fauo
rem ipſo fc̄o excōis ſenten
tie ſubiacere. ¶ Illi autē
ad quos in eodē imperio
imperatoris ſpectat electō
eligant libere ſucceſſorem
¶ De p̄fato ſicilie regno
ꝓuidere curabimus cum
eorūdē fratrū noſtroꝝ ↄſi
lio ſicut viderim⁹ expedi-
re. ¶ De p̄ceptori hoſpi
talis ſci. io. ierosol. in yſpa
nia et ↄmēdatori ac fratri
bus domus d̄ curnaria ho

Hoſpitalis eiuſdem.

Abbate ſane. et īfra.
abbas de benefac. ꝑ ſe et
ↄuentu ſuo ꝓponens locū
d̄ roſcell̄ eē p̄dci mōaſterij

a ¶ Offendere. offenditur enim pater in filio. xxiiij. q. iij.
§. ſed q̄. ff. q̄ metus cā. l. iſti quidē. s. de p̄ſū p. afferte. dn̄s
in ſuo. ij. q. vij. accuſator. iudex in ſubdito. xxiij. q. ij. c. ij.
b ¶ Reprehendi. quaſi iſta ſit cā qua priuari poſſet reg⁹
ſicilie ſed non imperio.
c ¶ Fartoꝝ. genus monete. ad idem de confeſ. c. ij. de ēp.
et vendi. ad nr̄am.
d ¶ Nouē ānos. ſuf
ficit q̄ emphiteota
eccleſie ceſſet per bi
ēniū a penſione de
loca. c. potuit. vbi
de hoc.
e ¶ Priuati p trien
niū. C. de iure ēphi
te. l. ij.
f ¶ Dices. d̄ trāſla.
quāto. vt ec. bn̄. vt
nr̄m.
g ¶ Dcm̄ mathei.
xvi. et. xxiij. q. i. q̄d
cūq̨. vbi de hoc
h ¶ Ligaueri. claue
n errāte. s. c. px.
i ¶ Priuamus. pp
ter crimina ergo de
ponit p̄p imperato
rem vt hic. Idez cū
eſt inutilis. xv. q. vi
alius. dat coadiuto
res ipſ male admi-
niſtrātib⁹. s. e. li. de
ſup. negligen. prel.
grandi. per negligē
tiam ipſorum iuriſ
dictionem aſſumit.
s. de fo. ↄpe. licet.
ↄpellit ipos iuſtici-
am facere. xxiij. q. v
adminiſtratores. ⁊
ius canonicū etiaz
debitis caſib⁹ obſ-
uare. s. e. li. de foro
cōpe. c. ij. de iuriu-
licet. ⁊. de ſen. ex. de
cernim⁹. vnū enim
oportet eſſe princi-
patum ad quez oēs
recurrant. vij. q. i.
in apib⁹. q̄ ſi. ſmt le-
git. p venerabilem.
et d̄ hoc vid̄ q̄d no.
inno. et hoſt. de fo.
ↄpe. lz ex ſuſcepto.
k ¶ Abſoluentes.
xv. q. vi. iuratos. s.
de hc. c. vl.
l ¶ Subiacere. abſolutōz ſibi ñ refuat. ⁊ ſic
alijs vid̄ pmitte. de ſē. ex. nup.
m ¶ Illi aūt. ſcz archiep̄us mo- gūtin⁹ colon̄. treueren̄.
et q̄tuor laici. ſcz comes
reni. dux ſaxonie. marchio brandaburgē. et rex bohemie
olim dux. et dicunt quidā q̄ rex bohemie de neceſſitate vo
candus ñ eſt niſi cum alij diſcordant. nec iſtud ius habuit
ab antiquo. ſed hodie de facto tenet. et per hoc per hoſt.
de elec. venerabilē. canon dicit q̄ exercitus impatorē facit
xciij. di. legimus. ff. de origi. iur. l. ij. §. poſtea. et. §. deinde
cum eēt. et. §. deinde. q2 difficile. et. §. nouiſſime. et iſti. de
iure na. §. ſed q̄d. C. de ve. iu. enu. l. i. §. lz etiā nihilomi⁹.
ſed nunq̄d p̄p poſſet p̄ncipes electōne p̄uare ⁊ p ſe eligere ī
pio vacante. dixit hic hec. q̄ nō. dūm̄ d̄ ipſi velint eligere.
ſec⁹ vid̄ ſi nollēt eligere vl̄ ↄcordare nō poſſent. lz ꝓbat p
decre. s. de elec. venerabilē. et hoc maxīe ī laicis locum ha
beat. ad hec. s. de iure patrona. cum dilectus. ⁊ quod ibi
no.
n ¶ Eligant. nō ſta
tuitur a iure certuz
tp̄us principib⁹ ad
imperatorē eligen-
dum. hinc eſt q̄ p̄p
ñ pt̄ eligere. niſi pus
illos admoneat. s.
de elec. venerabilē.
q̄d ñ ē in eccleſijs ī
qbus ſiue ſint cathe
drales ſiue inferio-
res ſtatuta ſunt tpa
de elec. ne ꝓ defcū.
de conceſ. preben.
c. ij. vn̄ tp̄s lapſus
ſufficit. q2 dies ſta-
tuta. ⁊c. de loca. c.
potuit.
Abbate ſane. di
uiditur hec decre. ī
ſex ptes. in quaruz
prima ponitur acto
rum petitio et e⁹ cā
in ſc̄da que incipit.
ibi. allegabatur po
nit̄ triplex defenſio
reoꝝ. in tercia q̄ īci-
pit ibi. ꝓ pte. poni
tur duplex actoruz
replicatio. in quar-
ta que incipit. lz ad
hoc. ponit̄ reorum
duplicatio. in quin
ta. ibi. prefatus po
nitur cauſe diffini-
tō p cardiales fcā. ī
ſexta ibi. nos igitur
ponit̄ p̄pe ↄfirma⁹
et hoc dicit decre. ī
ſū. q̄ petit rez certa
cauſa exp̄ſſa. ſi illaz
cāz ñ ꝓbat ſuccūbit
lz aliaz ꝓbet maxie
poſtmodū emergē-
tem.
p ¶ Conuentu. q̄d
facere debet. quod
dic vt. s. de Rep. e-
docteri. io. an.
q ¶ Dn̄ij vel q̄ſi. vid̄ q̄ tal̄ libell⁹ admit-
tēd⁹ ñ ſit. cū hec ſint aduerſa. ex iure enim dn̄ij dicit ſe dn̄z
ex iur̄ q̄ſi dn̄ij dicit aliū eē dn̄z. et ſic dicit ſe dn̄z ⁊ ñ dn̄z. et
ſic q̄ſi ↄri⁹ d̄beret repelli d̄ ap. ſollicitudinē. cū ſuis ↄcor.
nec dz iudiciū eſſe īpendēti. vel dubium. ff. de iudi. nō quē
admodū. Circa huius libelli formā. no. q̄ petitō iſta. pe-
to talem rē iure dominij habet locum cum quis emit rem
ab eo qui illius rei dominus eſt. et ei rem tradidit. et ſic
dominium. ff. de acquiren. rerum domi. l. traditor.

iure dñij vel quaſi cũ ſuis finibus ac largitione regiſ arragonũ ad ipſum monaſteriũ pertinere petijt adiudicari eidẽ monaſterio locũ ipſum ⁊ vos exinde amoueri. ¶ allegabatur autem ꝓ pte veſtra ꝙ fcã vobis donatio ꝺ predictis va

lida exiſtebat ꝗuiſ illa ſub ſarracenoꝝ tũc exiſterẽt poteſtate. qꝛ ñ ſimplr̃. ſꝫ ſub conditõe fuere donata videlicet ſi ad man⁹ fideliũ deuenirent in quo caſu cõceſſio poterat et debebat hrẽ vigorem. quia ipſi donatõi rerũ donatarũ naſa

recte ergo dicens ſe dñm ſue petitõnis cauſam ponit. petitio autem rei iure quaſi dñij locum habet. cũ quis bona fide rem emit a ñ dño. et rem ſibi traditã bona fide recepit credens vendentẽ venditõis et traditõis tpe dñm eſſe. ff. de publi. l. ſed et ſi res. §. vl. et ſufficit ẽptori habuiſſe bonã fidẽ licet vẽditor malam fidem habuerit. et callido cõſilio vendiderit. vt. e. l. §. pretor ait. ſi talis emptor ãteꝗ̃ vſucapiat a poſſeſſione cadat petat rez a poſſeſſore iure q̃ſi dominij et appellatur actio publiciana. ſi aũt poſt vſucapionem a poſſeſſione cadit tunc non ꝯpetit publiciana ſꝫ datur ciuilis actio. ſcʒ rei ven. ſm quoſdam vtilis ſm alioſ directa. ff. de publ. l. i. dicta eſt autem publiciana a publicio auctore qui eam inuenit. vt inſti. de acti. §. alie. ad hoc autem vt actor obtineat oportet ipſum probare titulum et rez ſibi fuiſſe traditam et bonam fidem habuiſſe tempore emptionis ⁊ traditionis qð preſumitur niſi contrarium probet᷑ et ꝙ credat modo venditorem vel donantem tpe ꝯtractus dominũ non fuiſſe. aliaſ publiciana nõ ꝯpeteret. ⁊ formaẗ libellus. peto talẽ rem mihi reſtitui iure dñij. vel quaſi. hoc eſt dicere quaſi dñij ac ſi vſucepiſſem qð nõ vſucepi. et de ſola conſuetudine admittitur talis libellus ſub diſiũctõne. vñ dicere deberet. peto talem rem iure quaſi dñij. qꝛ modo certus eſt reus. in ſupradicto aũt libello quãcũqꝫ ptez diſiuncte ꝓbauerit. actor obtinebit ſm formã petitõis et ſi deficiat in vna et abſoluaẗ reus poſtea poterit intentare alterã partẽ diſiuncte nõ ob. exceptõe rei iudi. quia hic eſt modo alia cauſa ꝙ̃ prima. ſ. de cã poſ. c. vl. et de h̃ inſti. de acti. §. alie. ſicut cũ in iudicio peto rõem tutele. et ꝓſeq̃r alterã ſpẽm tm̃. lꝫ fiet abſolutõ in illa ſpecie. vel ſimplr̃ nihilomin⁹ al's ſpẽs poſtea ꝓſequi potero ſi excipias ꝺ re iudicata te replicatõe doli repellã. C. de iudi. licet. ſed ei qð dcm̃ eſt ꝙ mala fides tradentis nõ nocet accipienti rẽ bona fide quominus vſucapiat. ꝯtradicit aut. C. de p̃ſcp. lon. tẽ. aut. male fidei. q̃ dicit in male fidei poſſeſſore alienante ceſſat longi tpis preſcriptõ. dic ꝙ licet predicte leges corrigantur per aut. vt bona fides tradentis exigaẗ. nihilominus qð de publiciana dr̃ locũ habet vt q̃ rem habuit bona fide et iuſto titulo. lꝫ tradens hẽat malam fidẽ et lꝫ accipiẽs vſucapere non poſſit ꝓpť malã fidẽ tradẽtis tñ a quocũqꝫ poſſeſſore p̃terꝙ̃ a dño publiciana rẽ vẽdicabit. contra dñm aũt nõ currit preſcriptio lꝫ tradens habeat bonã fidẽ. diſtinguit᷑ tñ vtrũ dñs ſciuerit ſuam rem taliter alienatam et tunc currit ei preſcriptio longi tpis niſi res eſſet furtiua. quia tunc nõ currit ei preſcriptio ꝓpť vicium qð ei adheret. ſi ignorauit preſcriptio longi tpis ei nõ currit. preſcriptio aũt longiſſima hñ currit. vt in predicta aut. male fidei. hoc ergo ñ vetat aut. quĩ locũ habeat publiciana. licet fuerit mala fides tradentis. ſed ad hoc vt lõgi tpis p̃ſcriptio locũ habeat requiritur tradentis et accipientis bona fides ſm leges. ſm cañ. vero ſola preſcriptio. xl. annoꝝ locum habet. et ſemꝑ cum bona fide. ſ. de p̃ſcp. c. vl. her. cuius fuit hec glo. lꝫ nõ per oĩa ad lr̃am quã hic ꝓpter ſuas remiſſiones poſui quas alibi facit ad eam et vides ꝙ ſentit her. talem libellum de ꝯſuetudĩe admitti ⁊ ſatiſ eſſe poteſt cũ conſuetudo ſit optima legum interpreſ. ſ. de ꝯſue. cũ dilectus. et h̃ etiã no. guil. in ſpe. de cã poſ. et ꝓpri. §. notãdũ. v̾ alie. et. §. ſe. in fi. ¶ Alij vt tã. dicũt ꝙ illi ſubtilitati ciuili ꝙ libell⁹ alternatiu⁹ nõ recipiaẗ nõ ẽ ſtãdum ſm canonicam equitatem. ad h̃. j. in fi. c. et. ſ. de iudi. dilecti. de in integ. reſtitu. conſtitutus. vbi de hoc per inno. et hoſti. et per hoſti. de elec. querelam. alij dicunt ꝙ h̃ et in ſimilibuſ nõ fuit obiectuꝫ. quia bene fuiſſet repulſa talis petitio propter rationes allegatas in pricipio glo. et ſic intelligunt p̃dictam decre. conſtitutus. alij dicũt ꝙ vbi actor incert⁹ eſt ex facto alieno ⁊ nil ſibi poteſt ĩputari. tunc admitti᷑ alternatiu⁹ libelluſ ff. quorum lega. l. i. §. ꝙ autem nõnũꝙ̃. alias ñ. et ſic ſoluũt ꝯtraria. ¶ Ranfre. et inno. dicũt ꝙ vbicũqꝫ quis ꝓbabiliter dubitat nõ ſolũ rõe alieni facti. ſꝫ etiam ꝓprij poteſt in eodem libello plures ꝓponere actiones. nec cogitur eligere. etiã ſi ſe cõpatiantur. et ſic intelligatur decre. conſtitutus. alias ſi non eſt probabile dubium eligere cogit᷑. ff. ꝺ tribut. ꝙ in heredem. §. eligere. vbi plene de hoc. et adde qð dixi. ſ. c. li. de elec. vt quis duas. alij dicunt ꝙ licet ille libellus videatur ꝯtrarius non eſt. quia rei vendi. et publiciana non ſunt ꝯtraria ſed diuerſa cũ ad eũdẽ finẽ tendant. cũ autẽ tendũt ad diuerſum finẽ tũc hñt locũ ꝯtraria. et hoc tꝫ guil. in ſpe. vt. ſ. et ſuꝑ hoc adde qð dixi. j. de reg. iuris. nullus pluribus.

a ¶ Largitione. ſed ꝑ hoc non habebat locum vendicatio cũ nõ dicaẗ ꝙ traditio ſecuta fuerit. C. ꝺ rei ven. l. ſeruũ. emptor non traditũ ſibi pñtẽ vendicare nõ pt. ad idez. C. de here. ven. qui tibi. ff. de rei ven. ſi ager. ſed dic illud verum in priuato. ſecus in eccleſia. C. de ſa. ſan. ec. vt inẽ diuinum. et. ſ. de ꝯſue. c. ij. vbi de hoc. et ex hac expreſſione ſuccubuit abbas. et. j. patebit. ⁊tex. ff. de v. ſi. vbũ. de

b ¶ Pertinere. hoc vbũ late pa fi. inſtru. inter dilcõs

c ¶ Allegabatur. ſcđa ps ꝓpoſitũ fuit primo pro pte hoſpitalarioꝝ ꝙ auus ipſius regis caſtrum curuarie cũ ſuis finibus ꝯtra quos erat locus de roſcellis poſt hoſpitalarijs ꝯtulerat. ¶ Reſũſum fuit per monaſteriũ ꝙ tal' donatõ ñ valebat cũ fcã fuiſſet eo tpe q̃ res donata erat in ptãte hoſtiũ ñ ĩ dñio donatoris. ⁊ ꝓ hac parte facit ꝙ liber homo fundus hoſtium et qð natura fieri non concedit in ſtipl'one nõ venire pñt. ff. de v. ob. liber homo. et. l. ſi ſtipuler. ⁊ ſi aliquid alicui ſit relictũ qð ꝓpter qualitatez relicti haberi ñ potuit ñ tenet legatum licet interdum extimationẽ habeat cum diſtinctione legis. ff. de le. iij. fidei cõmiſſa. §. ſi ſeruo. cõtra hanc autẽ allegationem monaſterij allegabat hoſpitale. vt ſequit᷑ Jo. an.

d ¶ Vigorem. ſ. adueniẽte conditõe vt ſequitur. ad hoc. ff. de act. ẽp. et ven. l. vl. et legatũ qð ñ valet ſi legetur ſub ꝯditione. valet ꝯditione aduenient. ff. de le. i. cetera ĩ pn. ff. de cõ. et de. qui heredi. in fi. et. l. qui ſub conditione.

e ¶ Natura. vel qualitas. quia res donata non erat liber homo vel res ſacra vel religioſa vel ineſtimabilis. ff. de v. ob. obliga. inter ſtipulantem. §. ſacram. reges enim q̃ ſpũalia poſſidere non poſſunt. nec illa poſſunt donare. et recipientes ſunt ſacrilegi. xvi. q. vij. ſi q̃s deinceps.

a ¶ Laudabile. q̄ſi diceret nec ex v̄tute ꝯditionis debuit ĩfringi donatio. q2 erat laudabilis et honeſta

b ¶ Uox. C. de ſacroſan. ec. vt inter diuinū. ⁊. s. dixi. in iiij. glo. c ¶ Ipſos. ſ. xp̄ianos.

d ¶ Multū. bonus aduocatus hoſpitalarioꝝ primo ꝯfirmauit ius ipſoꝝ. ſc̄do impugnat ius monachoꝝ duplici ratione. et hec eſt p2ima. dicebant hoſpitalarij monachi non oſtendunt donationem regis vt in libello dixerunt. dicebãt monachi ſatis eſſe ꝙ oſtēdebãt donationem factã a rege monaſterio populeti. et ab ipſo monaſterio populeti monaſterio de benefac. reſpondebãt hoſpitalarij id multum diſtare vt ſequitur.

e ¶ Donauiſſe. bene dicebãt. quia ex nullo verbo poſito ĩ donatione facta monaſterio populeti patebat fuiſſe hãc voluntatē donantis ꝙ locus de roſcellis daretur monaſterio d̄ benefac. et ecce q̄ſ ſequitur cum illa. ⁊c̄

f ¶ Non valebat. ad hoc de ce. edi. ad audientiã. ij. v. d̄ hoc et de deſpon. impu. ad diſſoluendum. ⁊ xxij. q. ij. quod non formatum

g ¶ Accidit. et ideo alia interpellatione opus eſt. ff. de iudi. nō pẽ. ⁊. l. nō ſolem⁹ iudex ergo nō poſſet ex illa donatōe p̄nūciare ex qua actum nō fuit. vt in p̄dicta l. ſolem⁹.

h ¶ Pro pte vo altera. ſ. monaſterij d̄ benefac. et hec ē tercia pars. et allegaſſent hic monachi. ſi res donate non ꝑtinuiſſent ad regnū quia nil diſponere potuiſſent ſed quia ad regnum pertinebant licȝ illa nō poſſideret. ius q̄d in eiſ habuit dare potuit. ff. de fundo dotal. ſi fundum. maxime

vel qualitas nō obſtabat et ſalubꝛe ac laudabile q̄dem erat ſpectare ac p̄ſtolari tp̄s quo illa xp̄ianoꝝ dn̄io ſubderentur. quare mox cū peruenerūt ad ipſos fuerãt ad vos totalit̄ deuoluta. ¶ Multū q̄ȝ diſtabat an ipſi monaſterio de benefac l̄ p̄dc̄ō monaſterio ꝑpleti ab eodē rege donatio facta fuiſſet. q2 et ſi liquebat p̄dcã monaſterio populeti ab ipſo rege ac ab illo abbati et conuētui de benefac. fuiſſe collata. nō tn̄ ob hoc cōſtabat dictū regē ipſi monaſterio de benefac. illa donaſſe vel mãdaſſe donari. nec ꝓ eo ꝙ voluit et ſtatuit vt edificaretur ibi monaſteriū poterat et d̄bebat ĩtelligi eū p̄dcã vel eoꝝ aliq̄ ꝯſtruendo monaſterio donauiſſe. cū illa potius ſua videretur intentio vt q2 p̄fatū monaſterium populeti tot et tantoꝝ bonoꝝ largitione ditabat abbas et conuentus ipſius pro ſua ſuoꝝumq̄ȝ ſalute monaſterium ꝯſtruere tenerentur p̄ſerti q2 monaſterio q̄d ñ dū erat aliqua fieri donatio non valebat ¶ Preiſſa vero conceſſio facta monaſterio d̄ benefac. ab abbate ⁊ conuentu monaſterij populeti nullū ꝓrſuſ ei videbatur afferꝛe ſuffragium ꝓ eo potiſſime q̄d p⁹ litem conteſ. et ꝓceſſuȝ iudicij facta fuerat ſicut clare patebat ex ĩſtrumento p̄fato. vn̄ cum ius ſi q̄d in p̄dictis ipſi monaſterio d̄ benefac. ex conceſſione h⁹ mōi cōpetebat in iudicio minime deduxiſſet quia videri non poteſt illud veniſſe q̄d poſtmod̄ accidit ꝓnūciari vtriq̄ȝ ſuꝑ petitiſ ñ poterat ex eadē ¶ Pro parte aūt altera dicebat ꝙ cū rex ipſe ſua ꝓbitate ac ſtudio ab infidelibus loca ꝯq̄ſiuerit ſupꝛadcã donatō aui vel patꝛs ipſius priuſ facta de illiſ cū ad cultum fidei peruenirent regem eūdem quo ad hoc ſic per eū poſtmodū acquiſita obligare nō potuit cum ſua ꝓpꝛia facta eſſent et vid̄rentur ab alijs bonis hereditarijs ſepata ¶ Porro p̄fata ꝯceſſio facta mon̄ſterio d̄ bn̄fac. a monaſterio ꝑpleti lȝ p⁹ acceptū iudiciū oēȝ q̄ȝ ꝓceſſū interuenerit ꝓdeſſe tn̄ ⁊ valere d̄bebat cū ꝓ actore q̄d d̄ iure ſuo ex cauſa idonea ꝙuis ſupueniēti appareat ſatis ſufficere vid̄at ſatiſq̄ȝ eſſe ſi ꝓut ſuatur in reo interſit ipſi⁹ tp̄e ſententie ꝓferēde. ¶ Sȝ ad hec ps veſtra reſpondit ꝙ cum tam ſuꝑdicti aui donatio ꝙ locoꝝ acquiſitio premiſſoꝝ fuerint nomine regni fc̄ē memoratus rex donationem ſeruare huiuſmodi tenebatur. ¶ Ceterū p̄dcã

ſub ꝯditōe. vt. s. et ad hoc obligare potuit ſucceſſoꝛeȝ. vñ male allegabãt. ex eo q2 ꝯditionalis obligatio bene aſtringit ſucceſſorem. inſti. de v. ob. §. ex ꝯditionali. ff. d̄ pꝛoba. pactum i ¶ Separata. bonoꝝum ſeparatio nō habet locum niſi in certis caſibus. no. ff. de ſepa. l. i.

k ¶ In reo. quid ſi rem petitam tempoꝛe li. conteſt. poſſederat tempoꝛe ſententie ſine dolo deſijt poſſidere abſoluitur. ſi vero tempoꝛe litis conteſta. nō poſſideat. et tempo ſentencie poſſidet ꝯdemnatur. ff. de rei vendi. ſi autem. §. i. ff. ad exi. l. tigni. §. ſi quis. de exceptio. c. penulti. ſicut ergo ex cauſa ſuperuenienti poſt lit̄. conteſtat̄. abſoluitur vel condemnatur reus ſic videtur in actore. vt ex cauſa poſt lit̄. conteſtat̄. ſupuenienti ſibi debeat reus condemnari. ſed hoc non eſt verū. vt. ·j· patet. et poteſt eē ratio. quia qui agit ex certa cauſa minime poſt litem conteſtatam mutare illaȝ non poteſt nec aliaȝ allegare. cum ſuper alia ꝯteſtatō ñ ſit facta et ita ex cã illa ex qua actum eſt debet ferꝛi ſentētia. ſȝ reuſ q̄ ꝯueniebat ſi ñ poſſidebat tp̄e lit̄. ꝯteſ. hoc dicere debuit ⁊ fuiſſet abſolut⁹ ſi id ꝯſtitiſſȝ. ĩputet g° ſibi q2 tacuit. ff. ad ex. tigni. §. ſi q̄s. ⁊. §. ceterū. ⁊ de hoc. s. de excep. c. pnl̄.

l ¶ Sed ad hoc. q̄r altera parſ in q̄ r̄ñdetur ad duo ꝓrie dicta

m ¶ Ceterū. R° ad ſc̄dm de q̄ dixi in v. porro.

n ¶ Speciali. in libello expſſa vt hic. puta ex cauſa donationis facte a rege.

a ¶ Poſtea.id eſt
poſt litem ↄteſtatã
ex predicta cauſa.
b ¶ Alia.puta quia
petebatur res ex cã
donationis modo
petitur ex cauſa vẽ
ditõis forte facta
poſt litẽ ↄteſtatam.
c ¶ Similis.vt cuʒ
peteretur ex cauſa
donationis facte a
rege mõ ſit fideſ ꝺ
donatione facta ab
alio puta monaſte-
rio populeti vt hic
allegabatur ergo ſi
milis cauſa ſed ab a
lia perſona alijs lo
co et tẽpore et hijs
que comitãtur cau
ſam.
d ¶ Tunc.ſcʒ tpe li
tis ↄteſ.
e ¶ Obnoxium.tal'
generalis libellus ĩ
pſonalibus actioni
bus non debet ad-
mitti.s.ꝺ libel.ob.
c.vl.tamen valet ſi
recipiatur.et ſibi ĩ-
putet reus qui cãm
nõ fecit exprimi ĩ li
bello.C.de an ex.ſi
exm'ſtiſ.In realib⁹
cõiter admittit'.ff.
de excep.rei iudi.ſi
mr̃.§.eadẽ.et.l.ſed
an eadem.§.actõeſ
et de h̓ plene.s.ꝺ li
bel.ob.c.ij.et.ff.de
eden.l.i.
f ¶ Quoniam et ſi.
ꝓximũ dictuʒ trib⁹
rõnibus ꝓbat.
g ¶ Iudicium.ac ſi
iuſte petijſſet dum-
modo iuris ordo ſ-
uetur in iudicõ qui
ſeruari debet et ſen
tentia tenet contra
eum et pro eo licet
feratur contra ius
litigatoris niſi fue-
rit appellatum.ij.q
vi.§.diffinitiua.et
s.e.ti.cum int' vos

h ¶ Nec etiam.ſecũ-
da ratio.
i ¶ Conſcia.ſi enim
gñaliter dixerit euʒ
obnoxiũ et illum iu
dex tpe ſentẽcie ob-
noxiũ repit.ſi eum

monaſterij populeti ↄceſ
ſio monaſterio de bñfac.
auxiliari nõ poterat ĩ hac
pte qꝛ cũ quis egit ex ali-
qua certa et ſpãli cã.⁊ po
ſtea ſiue alia ſiue ſimiliſ ei
quã expoſuit accidit vide
ri nõ p̃t illa in iudiciũ de-
ueniſſe cũ iudex tũc ꝓſpi-
cere ac attendere debeat
diligenter an ex ea omni-
no eað q̃ pri⁹ exp̃ſſa extitit
vtpote q̃ tũc etiã ↄpeterʒ
actoris intentio ſit funda
ta.ſecus aũt cum egit vel
petijt in genere nulli⁹ cer
te vel ſpãlis cauſe faciens
mentõem vicʒ qꝛ gñaliter
forte ꝓpoſuit aliquem ob
noxiuʒ eſſe ſibi vl' ad ſe iu-
re dñij vel quaſi rẽ aliquã
ptinere.tũc enĩ hoc preci-
pue eſt inſpiciendũ iudici
an ſufficienter vl' minime ꝺ
iure vel intentõe cõſtet a
ctoris vnð ſi de hoc ex cã
etiã poſtmodũ accidenti
liqueat p̃t et debet iudex
etiaʒ ſi appareat minus iu
ſte a ꝑncipio fore actũ ſu
uʒ exinde animũ informa
re.qui ⁊ ſi petitũ fuerit in
debite nõ ob hoc tñ min⁹
valuit et tenuit iudicium
ſubſecutum.nec illi⁹ acta
vel geſta ꝓpterea min⁹ va
lida extiterũt nec etiaʒ iu-
dex ipſe cognita taliter ve
ritate ꝓnũciare in ↄtrari-
um poſſet cũ libera ↄſcia
⁊ ſecura.Non ꝓdeſſet eẽ
multũ reo ſi tũc forte ipm
ex hmõi ſupuenĩeti cã cõ-
dẽnatio non ferretur cum
mox alio inſtituto iudicio
foret ex illa merito ↄdem
nandus.vnde et ſi actori
ſuã ex ſuperuenienti cau-
ſa ĩtẽtionẽ ſufficiat funda
uiſſe cũ egit aliq̃ ſpãli'c nõ
exp̃ſſa.ſec⁹ tamen ẽ ſi cer-

tam et ſpãlẽ in ſua petitõ
ne ſubiũxit niſi poſtmoð ĩ
tentõem ex eadem ꝓſus
quã prius expreſſit ⁊ tunc
eẽ cõpetenti cã fundarit.
Quare cũ memoratuſ ab
bas monaſterij de bñfac.
ꝓpoſuerit ſepe fatuʒ locũ
ꝺ roſcellis cum ſuis termi
nis ad ipm monaſteriũ ex
p̃dci regis largitõe ſpecta
re nec de aliqua facta ipi
monaſterio ſup hoc ab eo
dẽ rege ↄceſſiõe docuerit.
oſtenderit aũt donationẽ
quondam factã illi ꝺ hijs
ab abbate et conuẽtu mo
naſterij populeti q̃ nec in
ſua petitõne fuerat exp̃ſſa
nec etiã ante facta nulluʒ
ꝓ facto comoduʒ ex ea re-
portare debebat.Pre
fatus igitur cardinalis p̃-
miſſis omnibus et alijs q̃
hinc inde fuerunt prepoſi
ta diligenter auditis ac v
triuſqꝫ ptis meritis equa
iuſticie lance diſcuſſiſ pru
denter attendẽs id qð p̃-
dcĩ abbas ⁊ ↄuent⁹ de be
nefac.ꝓpoſuerũt intentõʒ
vicʒ actoris ex hijs q̃ poſt
litẽ conteſtatam accidunt
poſſunt fundari eaqꝫ ꝺbe
re in iudiciũ deuenire tũc
locuʒ hrẽ ſic ↄgrue allega
tũ eſt ſup̃ qñ ex certa et ex
p̃ſſa cauſa ſpecialiter non
eſt actũ.Ex hijſ enim que
poſt inchoatũ iudicium e
ueniunt qñ cauſa fuit ex-
poſita ſpecialis nec debʒ
nec p̃t iudicis animus ad
ꝓferendam ſniam ĩforma
ri quia cũ certe cauſe fcã ẽ
mentio vtpote donatõiſ l'
vẽditõis aut alſius ſpãliſ
oportʒ incepti iudicij tpſ
attendi vt liquido ↄgno-
ſcatur an tunc interfuerit
actoris propter illa que

abſoluerit cõtra cõ-
ſciam iudicaret.et
in h̓ caſu ex abſolu-
toria ſentencia per
petuo et ex oĩ cauſa
ꝑatur exceptio rei
iudicate.ſʒ ñ ſic cuʒ
ex certa cã petijt qꝛ
tũc tñ ex illa cã pa-
ratur exceptõ.ꝺ cã
poſ.c.vl.et dixi.s.
in magna glo.
k ¶ Et ñ ꝓdeſſʒ.ter
cia rõ.
l ¶ Iudicio.videt'
hic ꝙ ſi iudex ↄdẽ-
net reum ex ſupuei-
enti cã.eedẽ ꝓbatõ
nes habite in pºo
iudicio valeant ĩ a-
lio inſtituto ex eað
cauſa.ↄtrariũ tene
tur qꝛ noua ẽ cã.et
nouũ iudiciũ.vñ cũ
ſine liť.ñ ↄteſ.recep
ti quãtũ ad h̓ nõ ꝺ-
berẽt valere iuxta il
lã regl'aʒ.teſtes re-
cepti li.ñ ↄteſ.ñ va-
lent.ſup h̓ poſſʒ for
ſan dici vt tradit'.
s.de teſ.pñtata.C.
e.l.vl.ber.vel dic
ꝙ generalis illi⁹ ne
gatio qui ſe negat
obnoxium intelligi
tur liť.conť.ſup oĩ
obnoxietate etiam
poſtea emergenti.l'
dic ꝙ hec ꝟba ſunt
allegatio partiſ nec
ponũt ius
m ¶ Egit.realiť l' ꝑ
ſonali.vt dixi ſuper
ꝟbo.obnoxium
n ¶ Tũc.i.tpe li.ↄ-
teſ.io.an.
o ¶ Ante.ſ.ante pe
titionem.vl'.li.ſup
ea ↄteſt.
p ¶ Prefatuſ itaqꝫ
.v.ps
q ¶ Diligenter.xx
q.v.c.vl.
r ¶ Lance.s.e.t.c.i
s ¶ Attendenſ.rpe
tit quaſdã ex allega
tionibus
t ¶ Specialis.vt ĩ
caſu nrõ.

u ¶ Tempus et lo-
cuſ h̓ vult dicere.ſi
peto rẽ ex cauſa do-
nationis licet ꝺ tpe

et loco nō adiecerim qꝛ cū donationem necessario ꝯcomi-
tetur tempus et locus mihi nō ꝓdest si post lit. ꝯtes. mihi
donetur eadē res cū de certa donatōe oportuerit intelligi
certis loco et tp̄e facta. si autem rē peto iure dn̄ij vel quasi
h̄ etiā si post li. contes. ius acquiro fertur ꝓ me sn̄ia. ff. de
rei ven. si autem. i. l. ⁊ ẽn̄. et. i. §. cum enim nullas special' do
minij causas expressisset non sunt ibi concomitātie certoꝝ
loci et temporis. et
ideo non est vis q̄
loco vel tempore
dominium ante sē-
tenciā ꝑuenerit ad
me. a ¶ Celeren
tur scꝫ donatō vł cō
ditio vel alia causa
expressa merito cen
setur inualida quia
in dubio regulari-
ter ꝓnunciatur cō
tra actorem. s. d̄ ꝓ
cura. ex l̄ris. cū enī
nō sit ꝓbata vendi
tio certis loco et tē
pore facta et sic sit
dubiū an ante litē
cōtes. vel post fue-
rit facta succumbet
et sic inualidū ē ꝓ-
bare actori causam
sine tp̄e. et no. per
hanc l̄ram q̄ tabel-
lio in instrumento
debet apponere lo-
cum contractus. q̄-
dam tamen dicunt
locū solū d̄ ꝯsuetu-
dine apponi cū d̄ iu
re cautū n̄ sit. sꝫ dic
ꝯtra per hāc l̄ram ⁊
p̄ decre. s. de ꝓba.
qm̄. ibi. loca desig-
nando. ⁊c̄. ad hoc. ij
q. viij. libelloꝝ. C.
de ꝯtra. et ꝯmit. sti.
l. optimam. s. de te
sti. ex tenore. s. qui
fi. sint legit. per tu-
as. video q̄ testis
deponit de loco. s.
de tes. cū cām. j. et ī

specialem comitant̄ cām
et necessario adesse debēt
veluti locus et tēpus ⁊ hu
iusmōi q̄ sunt sollicite at-
tendenda et sine quib⁹ va
cua et inualida censerent̄
Sed cū est in gn̄e absq3 a-
licui⁹ cāe declaratiōe pe-
titū non sic optet accepti
iudicij tp̄us inspici qꝛ nō
requirūtur nec sunt optu
na nec attendi p̄nt hmōi
comitantia in hoc casu. ⁊
licet aliquib⁹ curiosꝰ q̄ de
hijs q̄ nō multum expedi
unt sepe disceptāt. aliter
forsan appareat qn̄ actus
est cā aliq̄ non expressa. v-
tilius tamē vidꝛ negocia
tali expediri compendio
q̄ per quandam exactam
subtilitatem longo dispē
dio prorogari. presertim
cū nonulla ꝓ utilitate cō-
muni contra iuris asperi-
tatē ex eq̄tatis māsuetudi
ne tolerari noscant̄. Un̄
idē cardinalis considꝛās
q̄ ipsi abbas et conuētus
de benefac. nō ꝓbauerūt

iuribus superius allegatis. sed par est probatio instrumē
torum et testium. de fi. instru. cum iohannes. C. e. ti. in ex-
ercendis. ergo et tabellio conscribere debet locum. p̄. for-
te confecit instrumentum loco quo non potuit
b ¶ Comitantia. s. locus et tēp⁹. ⁊ est. s. e. li. de renū. c. i.
c ¶ Disceptāt. qd̄ faciendū non- ⁊ j. d̄ heret. c. ij. C. d̄ sū.
t. l. nemo. d ¶ Expssa. s. idē qd̄ est qn̄ actū est cā expssa.
vt veniāt ꝯcomitātia tp̄s et locus. et licet forte de iure stri
cto id verū ē sꝫ de eq̄tate dicam⁹ ꝯtrariū. ff. ad. l. acq̄l'. ita
vulnerat⁹. ad fi. et eq̄tas scripta rigori p̄fertur. C. de iud̄.
placuit. ar. bonū de simo. sꝫ hely. et. c. per tuas.
e ¶ Prorogari. ad hoc. s. e. li. de of. del. si is cui.
f ¶ Noscantur. pone exemplū. j. de rerū p. c. vno. ⁊c̄.
g ¶ Hmōi. quasi di. si ex alia cā agant rei iudicate non ob-
stabit sententia. s. de iud̄. examinata. C. de peti. heredit.

hereditas. ff. de excep. rei iudi. si mater. §. i. et. l. et an cas
Cum ab vno. si ex plurib⁹ iudicibus vł arbitris v-
nus alijs p̄ntib⁹ ⁊ mādā-
b ¶ Illos igitur. vi. pars.
tibus per v̄ba p̄lalis numeri ferat sn̄iam tenet sn̄ia. elacō
aūt ꝓnūcianda est p̄ v̄ba singularia. hoc dicit. Dubitatō
decre. huius fuit ex eo q̄ dicit lex q̄ ex pluribus arbitris
aut omēs debent sentenciam dicere aut nullus. ff. de ar. l.
Item si vnus. §. J-
tē si plures. sed sat
omnes videntur di
cere cum vnus ali-
is presentibus et
mandantibus per
verba pluralis nūe
ri sn̄iā dicit. hoc id
tenebat accur. ff. de
arbi. l. sicuti.
k ¶ Judiciū. ordia
rioꝝ ł delegatoꝝ. fit
igit̄ h̄ eq̄patō int iu
dices ⁊ arbitros. ad
idē. d̄ of. dle. vno d̄
legatoꝝ. licet inter
dum sit grandis dif
ferētia. s. e. t. c. vlt.
s. e. li. de arbi. c. ij.
cū si.

largitionē sup hijs regiā
sibi factā ex qua specialit̄
vos impetere videbātur
ab hmōi eorundem abba
tis et conuentus impeti ti
one de mandato nostro p̄
habito fratrū nostroꝝ. ꝯsi
lio vos durit sn̄ialr̄ absol
uendos. ¶ Nos igit̄ car-
dial' eiusd̄ sn̄iam ratā ha
bentes eā auctoritate apo
stolica ꝯfirmam⁹

Bonifac. viij.

Cum ab vno arbitro
rū vel iudicū alijs p̄
sentibus et mādātib⁹ scp-
ta sn̄ia recitat̄ habet̄ peri
de ac si simul esset ab oīb⁹
recitata. ¶ Oportet ta-
men vt is qui recitat non
vtatur verbis singularis
numeri sed pluralis vt di
cat. Nos tales iudices vł
arbitri ꝓnūciam⁹ seu sta-
tuimus in huncmodū licꝫ
secus in electōne seruet̄ in
qua vt censeat̄ euidentius
vnica et cōis est ab vno vi
ce omniū siue p̄ compro-
missum siue per scrutiniū

l ¶ Et mandātib⁹.
ergo si alij p̄ntes es
sent sꝫ nō mādarēt
secus. et sufficit ita
esse scriptū. ff. qui
a qbus. l. ꝓspexit.
vi. q. iij. scriptū est
et sic taciturnitas n̄
habetur hic ꝓ mā-
dato. et facit. j. d̄ re
gu. iu. is qui tacet.
et qd̄ ibi dixi. nece-
nim in sententijs p̄
cedit ratihabitio si
cut in alijs actibus
de hoc. ix. q. ij. c. i. s
de hijs q̄ fi. a prel.
cum nos. caute er-
go facit is ꝓ q̄ lata
est sn̄ia ab vno solo
recitata si de mandato aliorum possit fidem facere sicut d̄
sn̄ia. et facit qd̄ no. s. de of. dele. cum in iure.
m ¶ Scripta. qd̄ dic. vt. j. c. pr.
n ¶ Oportet. necessitatem imptat alias enim si p̄ v̄ba sigu
laris numeri ꝓnūciaret hēret locū. §. ille. Item si plures.
qd̄ verū intelligas nisi college qui cū hoc possent commi
sissent illi vices suas nō solū in recitando sed etiā in ꝓnū-
ciando. tūc enī ille verbis singularis numeri vteret̄. Inter
dū tn̄ verbum oportet honestatem designat. xxv. q. i. c. i.
vbi d̄ hoc. o ¶ Statuim⁹. p̄ hoc enī v̄bū statuo hn̄ ꝓfer
tur diffinitiua sn̄ia. s. d̄ v. si. i hijs ⁊ lec. sic̄ cū. e. li. sꝫ quid
p ¶ Electōe. de hoc dic vt dixi. s. d̄ e- ⁊ dices cōpromissum
fuit in tres vt deberent eligere q̄ secedētes in pt̄e postea
redierūt. aliter dicentes q̄ concordauerāt et ꝯmiserūt v-
ni electoꝝ et ꝓnūciatōꝝ illi⁹ de q̄ ꝯcordauerāt q̄ eligit tūc ū

Alij duo reſiſtunt dicentes ꝙ nō de illo ſed d̾ ſeio fuerat ꝯ-
cordatū. Queritur an debeat illis duobus credi. et hoſt.
q̄ hāc q̄ōnē dicit fuiſſe de facto in eccĩa lugd̾. plene eā tra
ctauit. s. de proba. tercio. et dixit ibi ſe int̄ cardinales ob
tinuiſſe credēdū eſſe illis duobus. tum q2 magis credend̾
eſt duobus ꝙ vni. ⁊ q2 duobus credit̄ donec contrariū ꝓ
betur et vt fraus euitetur. alias qui pronunciaret ſemper
poſſet ius ſuū ſub-
trahere illi in quem
cōmuniter ꝯcordaſ-
ſent et q2 probatio-
nū facultas nō eſt ā
guſtanda. s. vt lit. nō
conteſ. q̄m. et q2 im-
poſſibile eſt alio mō
ꝓbari. in quo caſu
etiam interdum he-
retico creditur. C.
de her. q̄m multi. in
fi. et conſpiratori. s
d̾ teſ. co. c. vl. Itē cū
d̾ ꝯſcĩa alie⁹ q̄rit̄ cre
dit̄ vni ſibi. ſ. q2 alit̄ ꝓbari nō pt̄. de homic̄. ſignificaſti. v.
fi. et ad hoc bn̄ facit ipſa decre. tercio. et ſic dixi intelligen
dā decre. cū dilcī. de elec. vt illi tres vel duo deponāt. ⁊ d̾
ꝯſenſibus alioꝝ et de ꝓprijs. in cōtrariū videbat̄. ſ. ꝙ cre-
dendū eſſet tercio. tāꝙ a duob⁹ ad id officium deputato.
ar. ff. ſi meſ. fal. mo. di. l. i. s. de teſ. co. preterea. nec videt̄
credendū duobus cum videantur in ſuis teſtimonijs ſin-
gulares. iij. q. ix. pura. de elec. cum dilecti. de accu. cū dile
cti. Itē videntur illi teſtificari de ꝓprio facto et ſic nō ſunt
teſtes idonei. C. de teſ. l. omnibus. iiij. q. iij. §. itē ī crimi-
nali. v. itē nullus idoneus. ſed negari nō pt̄ quī iſti duo poſ
ſint ꝓbare ſaltē diſſenſum tercij. ſ. ꝙ ipſe tercius ꝓnūciaſ
nō ꝯſenſerat in illū nec de illo fuerat ordinatū. ꝯſiliū tamē
eſt tutū ad has fraudes euitādas ꝙ ipſi ꝯpromiſſarij ha-
beāt tabellionē et ſcribi faciāt publicū inſtrumentuꝫ quō
deliberant et ordinant de tali eligendo ⁊ ꝯmittūt illi ſocō
vt eligat et ꝓnunciet. aut ipſi idē ſcribāt ⁊ ſigilla apponāt
vt ſcriptura et ſigillū obuiēt ꝯtrariū aſſerenti. i. q. vij. ſalu
berrimū. xxvij. q. i. oēs feīne. C. de nō nu. pe. aut. contra
q̄ ꝓpriā. q̄rebat etiā ibi hoſ. an ipſi cōpromiſſarij exquo d̾
liberaſſent et ꝯſenſiſſent in aliquē poſſent mutare volūta-
tē. et dixit ꝙ nō. quia vicē capituli tales obtinent. vnde tal̄
conſenſus hꝫ ſaltē vim ſcrutinij publicati. s. de elec. publi
cato. a ¶ Singularis. no. queſtio fuit de facto epūs ꝯ
promiſſarius ad eligendū abbatē rōne dignitatis ſic locu
tus eſt in plurali. Nos. t. epūs bonon̄. cōpromiſſarius ⁊c̄.
opponebatur ꝙ non valebat electio. quia facta per verba
pluralis numeri non credo nocere. quia hec vere eſt vnic̄
et cōis exquo fit per vnum ſolū. nec hꝫ locū hec decre. vt
ꝑ te vides. quid dices in collationbus. hēbit ne in illis lo
cum hec decre. vt ſi ad pl̄es ſpectat collatio neceſſe ſit eaꝫ
fieri ab vno et per v̾ba ſingularis numeri. nō credo. dico
enim vt dixi. s. de elec. ſicut cū. ꝙ vbi nō hꝫ locū decre. q̄a
ꝓpter. nō hēbit hic locū. ſed in collatōibus non habet lo
cū decre. q2 ꝓpter. ergo nec iſta. ad idē. j. de ꝑben. cū in il
lis. et qd̾ dixi. s. de elec. c. vl.

Et ſi ſnĩa diffinitiua. no. quia ſecus de interlocutoria
ſed huic contra. s. de ꝓba. q̄m contra falſam. Solu.
interlocutoria bene debet redigi in ſcriptis. vt ibi. ſed nō
eſt neceſſe ꝙ proferatur vel recitetur de ſcripto. pote-
terit ergo iudex interloqui. et poſtea interlocutoriam il-
lam tabellio rediget in ſcriptis. nec eſt etiam de neceſſita-
te ꝙ redigatur in ſcriptis. ſed alias non credetur iudici.
niſi id pateat per ſcripta actoꝝ. vt ibi. io. an.
c ¶ Proferri. q̄d ſi iudex nouiter excecatus eſt vel neſcit le
gere. cū tales iudicare poſſint. ff. de iudi. cecus. vbi de h̾.
C. de iudi. l. certi. ſo. vel deleget cauſe diffinitionē alteri.
vel faciat ꝑ aliū legi petitionē et allegationes partiū ⁊ ſe-
ipm̄ ab alio inſtruct⁹ ꝓferat v̾ba diffinitōis cāe. ſcꝫ cōdē-
no l' abſoluo vt faci
ūt ptāres italie. qd̾
tamen oſt. nō appro
bat in ſum. e. ti. §. q̄
liter iudices. cū dīit
eē lrāti et hēre ꝑitiaꝫ
cāꝝ. s. d̾ ꝯ. ⁊ af. c. i.
d ¶ Neceſſe. ij. q. i.
in primis. in fi. et. l.
ſtatutis. C. de ſen.
ex pi. re. l. i. ij. et. iij.
ff. de ar. l. non diſtī-
guemus. §. ꝙ ſi. s. e
ti. c. i. nec confirma-
retur talis ſnĩa per
ap. nec ob. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falſus. qd̾ dic vt no. s. e. c.
. i. e ¶ Cōuenit. s. de of. dele. ſane. ij. s. e. li. e. ti. c. ij. j. de
here. inq̄ſitores. c. vl. j. de priuil. c. vl. j. de ſen. ex. quia pi-
culoſum. cū ſi. C. de ſen. ex pi. reci. l. ij. et in aut. de illu-
f ¶ Illuſtriū. ſtri. et q̄ ſup eos ſūt. §. ſancim⁹ igitur. col
la. v. hēs ergo caſum ī quo iudex nō recitat ꝑ ſe ſnĩam. ſunt
etiam caſus in q̄bus valet ſnĩa ſine ſcripto vt cum breues
ſunt cauſe et maxime vilium ꝑſonarū. et breuis poterit di
ci duoꝝ aureoꝝ. ff. de dolo. l. id eſt et. l. ꝑce. in fi. inſpiciat̄
aūt qualitas perſonarū et reliquatur iudicis arbitrio. ff.
de iure d̾li. l. i. s. de of. dele. de cauſis vel inſpiciat̄ conſue-
tudo loci vel fori. xi. di. ꝯſuetudinis. Item cū epūs d̾ cau
ſa ciuili iudicat inter clīcos ſuos. xi. q. i. ſi quis cū clerico.
et hoc habes. C. de ſen. ex pi. re. aut. niſi. Item in caſu. ſ.
cū p̄ſes depoſito officio ꝯuenitur vt reddat adminiſtrato
nem. in aut̄. vt iudices ſine q̄q̄ ſuffragio. §. neceſſitatē. Itē
cū papa ꝑ ſe ꝓnūciat. valet enī licet nō tulerit eam in ſcrip-
tis. ipſe enī ſolutus eſt legibus. C. de legi. digna vox. et q2
eius p̄ñtia oēm ſupplet ſolēnitatē. C. de teſta. l. omnium.
Item ſm̄ quoſdam valet ſnĩa lata ī cā mrīmoniali ſine ſcri
pto. per decre. s. de teſ. albricus. et h̾ vidi ibi tenere ber.
io. gof. et inno. ſed hoſ. intelligit ꝙ ibi bene fuerit ſnĩa la-
ta in ſcriptis. ſed nō publicis. et h̾ teneas ꝑ cle. de v. ſig.
ſepe. circa fi. vel dicit diſtinguendū an iudex ꝓcedat ex of
ficio. an in figura iudicij. vt in primo caſu teneat ſnĩa ſine
ſcriptura. in ſcd̾o nō. vel an ꝓcedat in figura iudicij vtra
qꝫ p̄ñte. an altera contumaciter abſente. vt in primo vale-
at. in ſcd̾o nō. et h̾ dixit veriſſimū. allegat. s. vt li. non cō.
c. i. et. c. q̄m. Itē ſm̄ io. et lau. q̄ h̾ no. ij. q. i. in primiſ. in fi.
de conſenſu partium pt̄ ſnĩa ferri ſine ſcripto. ſed her. et
hoſ. ꝯtra. vt. de of. dele. de cauſ. fatetur tn̄ ibi hoſ. ꝙ ptes
bene poſſent iudiciario ordini renūciare. ita ꝙ nec locus
eſſet libello nec ꝓlatione ſentencie. et de plano inquire-
retur veritas et mandata ſua daret. vel aliter vt ſibi vide
retur ordinaret. ff. de of. ꝓcon. nec quicq̄. §. de plano. et
C. de tē. ap. l. fi. ſed ꝙ iudicando et ꝓnūciando omittat̄
ſcriptura dicit fieri non poſſe. et dāt doc. conſilium ꝙ iu-
dex in ipſa ſentēcia dicat in hijs ſcriptis. C. de teſta. aut.
hoc iure. C. de fi. inſtru. contractus. et dicūt quidā. aliter
latam ſnĩam non valere. C. de ſen. ex pi. re. l. ij. ⁊ vl. quod
non eſt verū. ſufficit enim ꝙ in ſcriptis ferat̄. vt hic. ar. C.
de teſ. l. cum antiquitas. §. fi.

procedatur electōis ꝓnū ciatio per verba ſingularis numeri faciēda. Idem. Et ſi ſnĩa diffinitiua poſtꝙ ſcripta fuerit debeat a iudice non ab alio de ſcripti recitatione ꝓferri alias nec nomē ſentencie mereatur hr̄e nec ab ea ſit appellare neceſſe. Epo tn̄ quē ꝓpter dignitatis ꝑrogatiuā ampliori ꝯuenit honore fulgere ſētenciā ab eo ferendā licebit adinſtar illuſtrium ꝑſonarum per aliū recitare

a ¶ Edi. ñ cures ſi apta ſit vel clauſa. et habebis hoc. C. d ſen. ex pi. reci. l. i. ar. ↄtra. j. ti. px. appellatio. ibi ſoluit
b ¶ Stādo. in caſibus in quibus ꝓcedit ſimplr. de plano ſine ſtrepitu et figura iudicij. dic vt in clemē. de v̄bo. ſig. ſepe. circa finē glo. enim debent iudices non ſolū cum
c ¶ Sedendo. ſedere diffinitiue ꝓnunciant. ſʒ etiā cū res q̄ agit̄ plenam cognitionem deſiderat. ff. quiſ. or. i bo. poſ. ſer. l. ij. §. dies. i
aut. vt ab illuſ. et q̄
ſup. coſ ſunt. § ſanci
mus igit̄. colla. v. in
aut. de iudi. §. ſede
bunt. xxiij. q. i. pat9.
ibi ſedes me iudica
re. 2ē. iij. q. iij. ſpaci
um. v. a ꝓcedente.
Q uid ſi ſedebat i al
ta turri vl' palatio et
partes erant inferi9
dic q̄ vʒ ſnīa. potuit
enī tuitiōeʒ ſibi loci
ꝓuidere. ſi forte tīe
bat. ar. s. de ſpō. cū
locū. d elec. bone. j.

Sētēciā quā ſcptam edi a
iudice litigatoribus non
recitari. vel qñ ꝑ ipſo ſtā
do nō ſedendo ꝓferri ↄti
git nullius penitus ē mo
menti. ¶ Anno. iiij.

De appellationibus.

Q Ordi nobis eſt lites
minuere et a labori

ff. de acqui. poſ. l. q̄ meo. §. ſi venditorē. et ar. C. vbi ſena vel cla. l. iij. añ mediū. ad hoc. s. e. li. de of. d el. c. ſtatuim9 ꝛ. j. de hereti. c. vl. et idē poſſum9 dicere de eo q̄ ſup equū ſedendo tulit ſniam. ſ. q̄ ſnīa valeat. licet enī non videat̄ ſedere tñ quaſi ſedere. ff. de ſer. ruſ. pdi. l. qui ſella. de ho mici. dilectus. et. c. ſignificaſti. Alij ↄtra. C. de ſen. et inter locu. ꝓlatā. ij. q. vi. §. diffinitiua. in pn. talis enim nō vid̄r ſedere. ſed baiulari. C. de of. ciui. iudi. l. honorati. Et no. q̄ d̄r de ſedendo intelligūt doc. q̄ iudex in ſede ſua ſedere debeat et nō ſtare. vnde ſi in culo doleret q̄ ſedere nō poſ ſet. quid ſi in ipſa ſede nec ſederet nec ſtaret. ſed iaceret. ſa tis forte fuit de mente iuris. q̄ ſedere intelligatur ſi ſit i ſe de ſua de plano iudicando q̄ñocūq̄ʒ ibi moretur. tamē pri mam tene. quia minime ſunt mutāda q̄ interpretationem certā ſp hūerūt. ff. de legi. l. mīme. d ¶ Momēti. ita q̄ necē appellare necē. s. px. Rñ. ad ppā i iudicō l' extra
Q Ordi nobis. appellans appellare dʒ in ſcriptis et cām exp̄mere et apl'os pete ſi vult et ſi petit ap pellatus principales p ſe vel ꝓcuratores inſtru ctos ſuper principali accedere debēt ad papā in appllōni bus. a ſnīa diffinitiua interpoſitis. nil mutat̄. demū appel lāti et appellato ↄtōem nō ſuātibus interponitur pena. ꝛ pt̄ diuidi decre. in. iiij. ptes. In quarū pma ponitur ↄſtō nis cauſa. In ſecunda ↄſtō. In tercia ipſius declaratio. In quarta nō ſeruātiū pena. quidā extimauerunt. i fi.
f ¶ Minuere. ſic. ff. ſi cer. pe. de Rp. nōnulli. d do. ꝛ p. ſinē. cuʒ ſuis concor. ꝓhemio huius li. ꝛ de of. lega. c.
g ¶ Subiectos. s. in ij. et de of. or. vt litigantes
h ¶ Vel extra. hoc dʒ intelligi qñ extra iudiciū appellatur tñ a iudice. qd̄ pʒ p id qd̄ de aplis ſequit̄ fm inno. ad hoc. j. v. hijs q̄ in appellationibus. ibi enim excipitur. ſed alſ nō eſſet vera exceptio ſi nō includeret̄ ſub p̄cedentib9. ff. d penu. le. l. nā q̄. §. fi. et fm hoc qd̄ infra dicit interlocuto ria. ad actū iudicialē referas. q̄ dicit grauamīe ad actum extra iudicialē referas tñ per iudicē illatum. ſed alij ↄtra dicētes cū appellat̄ extra iudiciū etiā ñ a iudice fuari d̄be re. ar. j. e. ↄcertatōi. ad id qd̄ d̄r de aplis. rñdet̄ id locū ha bere qñ in iudicio appellat̄. ad id qd̄ d̄r de v. hijs q̄. rñdet̄ q̄ illa ñ eſt exceptio immo determīatio vel ꝓteſtatio q̄dā. et hoc eſt tutius. et tenet hoc her. s. de elec. conſiderauimus in. i. glo.

i ¶ Interlocutoria. no. ius nouum appellantē ab interlocu toria debere in ſcriptis appellare et equiparat̄ appellatōi interpoſite a diffinitiua ex interuallo. vſq̄ʒ ad. x. dieſ. tunc enim eſt appellandū in ſcriptis. ſed ſi in continenti appel letur. ſufficit viua voce appellari. ff. de appella. l. ij. et. ij. q. vi. ad fi. ſed ab interlocutoria in continenti et ex interual lo appellandum eſt in ſcriptis vt hic. Et dicit goffredus.

bus relevare ſubiectos.
¶ Sancimus igitur vt ſi
quis in iudicio vl' extra ſu
per interlocutoria vl' gra
uamīe aliquo ad nos dux
erit appellandum cauſam
appellatōnis in ſcriptis aſ
ſignare d properet. petat
apl'os quos ei precipim9

ꝛ hoſti. poſt eum q̄
aliud etiam ius no
uū hic inducit̄ q̄ q̄
appellat cauſam cur
appellat debet expri
mere in appellatione
ſed per vetera iura
ſufficiebat dicer̄ ap
pello ab iniqua int̄
locutoria ſicut i dif
finitiuis. et induxe
runt ad hoc. s. de e
lecti. cum dilecti. de
teſti. ſignificauerūt
v. mandamus. s. e.
dilecto. c. dilecti. et
c. ex parte. ſed her.

ↄtradicēs hoc nouū ñ eē. dicens q̄ in illis decre. hñ expri mebatur cauſa appellandi. et cum her. credo per decre. s. e. vt debitus. Item dixit goſ. q̄ olim extra iudicium non cōpellebatur quis cauſam exprimere. vnde et quo ad hoc iſtud nouum dixit. ſed her. contradicens. q̄ fm āntiqua iu ra bene tenebatur qui extra iudicium appellat cauſam ex primere. et de hoc no. s. e. cum cauſam. in glo. vl. et. c. ſe. i vnica glo. Iſtud ergo ſolum dicit. her. hic quo ad hocius nouum induci q̄ in ſcriptis appellatur in iudicio. et extra. Cauſa autem ideo exprimitur. vt videat iudex cui porrigi tur appellatio. an iuſta fuerit vt ſic appellantem admittat vel repellat. vnde ſemper papa in committendo appellati ones a grauamine interpoſitas ſcribit ſi eſt ita
k ¶ Ad nos. maxime fm quoſdam. fm hoſti. in hijs que d nouo inducit hec conſtitutio locum habet et niſi in appel lationibus interpoſitis ad papam. cum hoc hic exprima tur. et cum ſit penalis et ſic reſtringenda et q̄ ſolum d ap pellationibus interpoſitis ad papam intelligatur. ſatis probatur per decret. de fo. compe. romana. l. Rñ. vbi ha bes q̄ archiepiſcopus de conſenſu partium non poteſt d cauſa cognoſcere appellationis articulo pretermiſſo, ergo neceſſe eſt dicere q̄ decreta. iſta loquatur in papa. ſed fm primam opinionem poſſet dici idem in quolibet alio iudi ce ordinario qui per ſimplicem querelam cognoſcere nō poteſt. et ideo primo eſt ſibi videndum an appellatio de uoluat.
l ¶ Appellandum. v bo. quia adhuc hodie fm hoſti. pote rit facto appellare. vt. s. e. meminimus. et. c. ſuggeſtum. et c. ad hec. ſicut de hoc. s. de ap. vt debitus.
m ¶ In ſcriptis. iſtud ſpeciale in appellatione ad papam interpoſita. Alij contra. et facit pro eis. s. de ꝓba. qñ cō tra. Ad qd̄ dicit hoſ. q̄ licet non fuerit in ſcriptis redactū poterit fides fieri. Sed nunquid quelibet ſcriptura ſuffi cit. Dicit Innocen. q̄ ſic. Satis enim eſt q̄ forma qua ap pellatum eſt in ſcriptis probari poſſit. Expeditius tamen eſt et melius q̄ ſcriptura ſit publica vel autenticum ſigil lum. s. de fide inſtrum. c. ij. et facit. s. e. li. de electioni. vt circa.
n ¶ Deproperet. id eſt feſtinet vel valde ꝓperet. prepoſi tio de hic auget. ſic. C. de iudi. ꝓperandum.